

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 10. dubna 2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Ing. Bronislava Fuksy a Aleny Gogelové

t a k t o :

Obžalovaní

M. S.,

nar. XXXXX, občan XXXXX republiky, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici XXXXX,

a

D. Š.,

nar. XXXXX, bez zaměstnání, úředně bytem XXXXX (úřední ohlašovna trvalého pobytu – sídlo XXXXX), t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici XXXXX,

s e u z n á v a j í v i n n ý m i ,

že

společně v přesně nezjištěné době od 18:30 hod. dne 22. 9. 2011 do 14:30 hodin dne 23. 9. 2011 přesně nezjištěným způsobem vnikli do vnitřních prostor rodinného domu poškozeného M. S., nar. XXXXX č. p. XXXXX s cílem zmocnit se pro vlastní obohacení peněz a šperků v majetku manželů A. a M. S., kdy v souvislosti s tímto úmyslně usmrtili poškozeného M. S. tím způsobem, že ho v místnostech rodinného domu a to jak na chodbě a v kuchyni, tak i v obývacím pokoji opakovaně a vytrvale hrubě a surově fyzicky napadali, když poškozeného v průběhu svého útoku škrtili a bili po celém těle a dále mu přesně nezjištěným kovovým předmětem a těž kopanci a dupáním zasadili velmi vysokou silou až s enormní intenzitou nejméně 30 ran do hlavy a dalších částí těla, z toho 9 ran do obličejové části hlavy, oblasti levého ušního boltce a nejméně 18 ran do vlasaté části hlavy z části tržně zhmožděného a z části sečného charakteru v délce ran od 1 do 8 cm, čímž poškozenému M. S. způsobili rozsáhlé zlomení lebky, oboustranně v temenních krajinách 4 hluboce vpáčené zlomeniny o průměru 3 cm, lineární zlomeniny klenby lební zasahující i její spodinu, 2 zlomeniny kosti lební doprovázených rozsáhlým krvácením nad tvrdou plenu mozkovou, rozsáhlá prokrvácení měkkých pokrývek lebních a mozkomíšního moku, krevní výrony a zhmoždění v oblasti čela, levé spánkové krajiny, úst a nosu, zhmoždění krku s neúplným vyznačením škrtilí rýhy v přední linii krku a další drobné zhmoždění a výrony v oblastech levého předloktí, hřbetu obou rukou, což u poškozeného vedlo k zakrvácení komorového systému mozku a krvácení pod tvrdou plenu mozkovou s následným otokem mozku, doprovázeného vdechnutím žaludečního obsahu do plic spojené s otokem plic, tedy zranění neslučitelných se životem, kdy bezprostřední příčinou smrti byl znalci Ústavu soudního lékařství a medicínského práva Olomouc stanoven otok mozku, přičemž následně z rodinného domu poškozeného odcizili finanční částku ve výši 3.000,- Kč a ze šperkovnice umístěné v obývacím pokoji šperky z 24karátového a 14karátového zlata, a to snubní prsten poškozeného M. S., zásnubní prsten, prsten s bílým kamenem zasazeným do osazení z bílého zlata ve tvaru čtverce o rozměrech cca 3 cm, prsten s fialovým kamenem ve zdobném osazení o velikosti cca 2 cm, řetízek z jemných oček s přívěskem otevírajícího se srdce o velikosti cca 1 cm, řetízek ze silnějších zdobených oček s přívěskem, přívěšek ve tvaru obdélníku o rozměrech 2 x 1 cm a tloušťce 1 mm, přívěšek ve tvaru slzy o délce cca 1,5 cm s modrým kamenem a dále přívěšek o průměru cca 1,5 cm s vyobrazením klečící pany., vše patřící manželce poškozeného A.S., nar. XXXXX, které způsobili odcizením škodu ve výši nejméně 14.100 Kč

t e d y : jiného úmyslně usmrtili zvláště surovým způsobem, v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

č í m ž   s p á c h a l i

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), písm. j) trestního zákoníku spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a**z a t o s e o d s u z u j í****obžalovaný M. S. :**

Za zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), písm. j) trestního zákoníku a sbíhající se zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku a organizátorství ke zločinu loupeže dle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, pro které byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež, ze dne 6. 9. 2012, č. j. 2Tm 6/2012-1611 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci, soudu pro mládež, ze dne 3. 12. 2012, č. j. 4Tmo 29/2012-1753,

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

25 (dvacet pět) l e t.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Současně se zrušuje výrok o trestu u obžalovaného M.S. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2012, sp. zn. 2Tm 6/2012 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 12. 2012, sp. zn. 4Tmo 29/2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný D. Š. :

Za zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), písm. j) trestního zákoníku a sbíhající se zločin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně, soudu pro mládež, ze dne 6. 9. 2012, č. j. 2Tm 6/2012-1611,

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

21 (dvacet jedna) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Současně se zrušuje výrok o trestu u obžalovaného D.Š. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2012, č. j. 2Tm 6/2012-1611, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradu škody poškozeným:

- Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Praha 3, Orlická 4/2020, PSČ 130 00, částku ve výši 1.389,64 Kč
- M.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 283.420 Kč
- I.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 240.000 Kč
- A.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, částku 257.100 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byly zjištěny skutečnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

Soud se bude nejprve zabývat jednotlivými provedenými důkazy, a to v první fázi důkazy, které byly soudem provedeny do prvního rozhodnutí soudu ze dne 22. 8. 2013, čj. 61T 15/2013-2723, které bylo zrušeno rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci ze dne 26. 9. 2013, čj. 3To 99/2013-2767 a následně konstatuje ve stručnosti důkazy, které byly provedeny v dalším řízení před nalézacím soudem. Následně konstatuje ve stručnosti důkazy, které byly provedeny v dalším řízení před nalézacím soudem do rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 3. 2014, č. j. 3To 14/2014-3118. Poté opětovně konstatuje další důkazy, které byly provedeny před nalézacím soudem a následně veškeré důkazy vyhodnotí dle § 2 odst. 6 trestního řádu, bude se zabývat právní kvalifikací trestné činnosti a poté uvede důvody, které jej vedly k uložení trestů obžalovaným tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně podal na obžalované M.S.a D.Š. ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 23.7.2013 obžalobu pro skutek a spáchanou trestnou činnost, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

V rámci dokazování před nalézacím soudem (před rozhodnutím Vrchního soudu) soud provedl následující důkazy:

Obžalovaný M. S. v přípravném řízení odmítl vypovídat, stejně tak jako u hlavního líčení (č.l. 2678) a přednesl toliko své prohlášení (č.l. 2690-2692) s tím, že nebude odpovídat na žádné dotazy. Obžalovaný ve svém prohlášení zdůraznil nespáchání trestné činnosti. Ke svědeckým výpovědím dále uvedl, že nikdy neprohlašoval, že někdy někoho zabil. Obžalovaný se dále podrobně zabývá pachovými stopami, které byly zjištěny v přípravném řízení a poukazuje na skutečnost odebrání pachových stop až čtyři dny po trestné činnosti, kdy v mezidobí došlo k úklidu celého prostoru s možným zničením pachových stop. Pachová stopa z telefonu poškozeného pak byla sejmuta až po třech týdnech. Samotné snímání pachů pak bylo provedeno v rozporu s platnými předpisy. Obžalovaný se dále vyjádřil ke kovovým fragmentům ze zinkové slitiny, které byly nalezeny na místě činu a které byly pravděpodobně součástí revolveru, se kterým byl asi napaden poškozený. Obžalovaný zdůraznil, že není vlastníkem zbrojního průkazu a měl registrovány jen dvě plynové zbraně, které mu zabavila policie a ze kterých dané úlomky nepochází. Obžalovaný se taktéž pozastavuje, že na zajištěné kukle a rukavicích, které by měl mít logicky při trestné činnosti na sobě, nebyla zajištěna jeho DNA. Obžalovaný pak uvádí, že v době trestné činnosti byl na jiném místě v České republice, což potvrzují i výpovědi svědků a opětovně zdůrazňuje nespáchání trestné činnosti, která je mu kladena za vinu.

Obžalovaný D. Š. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2679-2680) popřel spáchání trestné činnosti a zdůraznil, že se skutkem nemá nic společného. Pokud se týká dnů 22. a 23. 9. 2011, přesně si již s ohledem na časový odstup nepamatuje, co dělal, ale dne 22.9. byl jistě v práci a pravděpodobně také 23.9.2011. Dne 22.9.2011 pravděpodobně se na něj obrátil T. B. se žádostí o pomoc při prodeji zlata, které mu předal asi kolem 19 hodiny a ve večerních hodinách došlo prostřednictvím M. Š. k prodeji zlata a obžalovaný dostal peníze vyplaceny od M. Š. z bankomatu okolo 22 hodiny. Jako provizi si ponechal 2.500,- Kč a zbytek ve výši asi 22.000,- Kč předal T. B., který byl s ním na místě s autem, ale nebyl u samotného prodeje. Zlato, které prodával, bylo různého charakteru, vesměs se jednalo o řetízky, prstýnky apod. Teprve posléze se dozvěděl, že T. B. se s M. Š. znají, takže neví, proč B. Š. neoslovil přímo, pravděpodobně si myslel, že obžalovaný zajistí lepší cenu. Obžalovaný dále k dotazu potvrdil, že zná svědka J. Ř., kterého jednou svezl, když projížděl v nočních hodinách XXXXX do místa trvalého bydliště svědka Ř.. V tuto dobu v autě s někým jel, ale přesně si to už nepamatuje a na událost si vzpomněl až poté, co byl konfrontován s výpovědí Ř.. Rovněž přesně neví, kdy ho vezl, v tuto dobu ale se svědkem T. nehovořil. V autě pravděpodobně seděl s P. K., možná tam byl i M. S., ale zda tam byl si již nepamatuje, protože je možné, že dne 22.9.2011 se s ním ještě neznal. Obžalovaný rovněž připustil, že v období od 22. do 24.9.2011 mohl v nočních hodinách být ve společnosti svědkyně V.F., pro kterou nejprve přijel do XXXXX, pak ji odvezl do Uherského Hradiště, kde spolu hovořili v kavárně a pak ji vezl zpátky do XXXXX, kde spolu ještě hovořili 2 nebo 3 hodiny. V průběhu dne vesměs pracoval u otce, a to od rána přibližně do 16 hodiny, za což dostával plat okolo 10 tis. Kč. V době rozhodné měl dluh okolo 100 tis. Kč, který vznikl ručením obžalovaného za kamaráda, který následně nezaplatil půjčku. Obžalovaný dále uvedl, že pokud se týče atlasu, který byl zajištěn u otce, jedná se pravděpodobně o atlas,

který dostal od přítelkyně v lednu 2012, jednalo se o polorozpadlý atlas, kde bylo vytrženo více stran. Pokud se týče pachových stop, nedokáže si vysvětlit, jak se mohly na místo činu dostat, případně dostat na předměty, kde byly zjištěny, protože na místě činu nikdy nebyl a jako jediné vysvětlení ho napadá přenos pachu.

Svědka I.S. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2682-2683) uvedl, že to byl právě on, který v místě trvalého bydliště svých rodičů našel otce mrtvého. Nález byl na základě telefonátu ze strany bratra, který mu sdělil nemožnost dovolat se otci a proto svědek zajel se podívat do rodinného domku otce. Po vniknutí do rodinného domu našel zemřelého otce sedět v obývacím pokoji na sedačce poblíž vyvěšeného telefonu a podle svědka pravděpodobně otec chtěl zavolat pomoc. Otec byl silně od krve, rovněž okolí bylo všude od krve. Byly i od krve zastříhány stěny a zařízení domácnosti. Svědek v době nálezů si myslel, že otec zemřel po pádu pravděpodobně ze schodů, protože pád utrpěl již v předcházející době. Tuto skutečnost sdělil i lékařce, která přijela se záchrannou službou a ta bez podrobnějšího ohledání potvrdila předpoklad svědka. Následně po odvozu zemřelého otce svědek společně s ostatními příbuznými uklidil rodinný dům, aby matka, která byla v tuto dobu v nemocnici, se vrátila do čistého. Úklid se zaměřil především na umytí krve, která byla jednak na podlaze, jednak na různých předmětech včetně dveří, ale podle svědka okna a kliky u oken umývány nebyly. Po zjištění úmrtí otce bylo rovněž zjištěno odcizení šperků ze šperkovnice a skutečnost, že poškozený neměl v peněžence žádné peníze. Podle svědka k úmrtí došlo pravděpodobně 22.9.2011, protože nebyly zavřené slepice, které otec zavíral po zprávách okolo osmé hodiny a ráno je posléze zase otevíral. Slepice byly puštěny, takže podle svědka je otec nestačil zavřít a k úmrtí tak podle něj došlo do 20 hodiny dne 22.9.2011. Svědek nikdy neviděl ani jednoho z obžalovaných; podle svědka otec neměl žádné nepřátele a v předcházející době ve XXXXX, kde otec žil, nebyly vykradeny žádné rodinné domy. Při ohledání rodinného domku svědek také kromě krve viděl u schodů chumel hnědé lepicí pásky a na zemi našel kovový úlomek, který následně odložil na parapet okna a později jej zajistila policie. Teprve po několika dnech po příjezdu policie se svědek dozvěděl o násilném úmrtí svého otce. Svědek otce naposledy viděl dne 22.9.2011 okolo 15 hodiny, kdy odjížděl z nemocnice, kde byl navštívit svou matku a zde byl přítomen i jeho otec, který odjel posléze autem, přičemž z nemocnice cesta trvá přibližně 40 minut. Svědek dále uvedl, že při úklidu byla nalezena hotovost 80 tis. Kč v ložnici, takže je zřejmé, že tato místa nebyla prohlížena případnými útočníky.

Z výpovědi **svědkyně A. S.** (č.l. 2683), manželky zemřelého, soud zjistil, že manžel odjel z nemocnice po 16 hodině dne 22.9.2011. Stěžoval si, že mu není dobře a chtěl si hned lehnout. Podle svědkyně by manžel jistě zavřel slepice a případně vzal telefon i kdyby spal. Podle svědkyně útočníci manžela okradli mimo šperků i o peníze, protože manžel měl v peněžence i důchod okolo 21 tis. Kč a synové jí řekli, že peněženka byla prázdná. Podle svědkyně běžně se okna v domě otevírala přes den a na noc se zavírala, ale z domu sousedé i při otevřených oknech nemohli nic slyšet. Svědkyně obžalované nikdy neviděla a nezná nikoho, kdo by byl nepřítelem zemřelého.

Obdobné skutečnosti vypověděli **svědkyně A.S.** (č.l. 2683-2684) a **svědek M.S.** v přípravném řízení, kdy jeho výpověď (č.l. 116-120) byla u hlavního líčení čtena.

Svědkyň K. R. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2684) charakterizovala obžalovaného D.Š. jako hodného, ochotného a neagresivního člověka. Oproti tomu M.S., se kterým se seznámila okolo září 2011, jí nejprve sympatický nebyl. U obžalovaného S. viděla i zbraň, se kterou manipuloval na diskotéce a slyšela něco ve smyslu, že by se zbraní mohl někomu ublížit, přesně si to však již nepamatuje. Pokud se týče zlata, tak zlato prodávala prostřednictvím svědka B. někdy v září nebo v říjnu 2011 a neví, zda z prodejem měl něco společného obžalovaný D.Š.. Za zlato od B. dostala okolo 10 tis. Kč a zlato mělo být prodáno panu Š., který s otcem obchoduje se zlatem.

Obdobné skutečnosti ve své výpovědi sdělila **svědkyně L. R.**, sestra svědkyně K.R. (č.l. 2685), která dále uvedla, že o prodeji zlata nic neví a byla jednou přítomna, jak obžalovaný M.S. v Uherském Hradišti vykřikoval, že to je on, kdo vykradl zlatnictví.

Svědka D. Š., otec obžalovaného D.Š., ve své výpovědi (č.l. 2685-2687) uvedl, že podle něho syn v žádném případě nespáchal trestnou činnost, která je uvedena v obžalobě. V době rozhodné syn byl u něj zaměstnán, chodil každý den do práce a svědek by neprodleně poznal, kdyby syn někde ponocoval, případně spáchal takový čin. Syna charakterizoval spíše jako dobrosrdečného a citlivějšího člověka. Svědek potvrdil, že jeho syn měl dluhy, jejichž přesnou výši ale neznal a souvisely s ručením syna pro kamaráda. Svědek se dále podrobně vyjadřoval k provedeným domovním prohlídkám, které považuje s ohledem na činnost policistů za nestandardní, protože policisté zajišťovali věci, které přímo označoval za své vlastnictví, např. lepící pásky nebo nalezený autoatlas, kde k dotazu uvedl, že bylo více volných listů, resp. byl ve velmi špatném stavu. Svědek rovněž poukazyval na nestandardní činnost policisty K. před vzetím syna do vazby.

Svědkyň I.T. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2687-2688) uvedla, že na základě pokynu dispečinku záchranné služby prováděla ohledání poškozeného v obci XXXXX, přičemž poškozený v době jejího příchodu (v tuto dobu se již stmívalo) seděl zjevně mrtvý v polosedě na gauči. Bylo zřejmé, že je bez známek života. Svědkyně jej vizuálně prohlédla, dívala se na rány na zádech a na břicho a dospěla k závěru, že důvodem úmrtí je pravděpodobně pád ze schodů, kdy tuto skutečnost uváděli i příbuzní. Zranění svědkyni nepřišla divná, protože předpokládala nejprve kolaps zemřelého a následný bezvládný pád ze schodů, který přivodil spoustu ran. Svědkyně se dále vyjádřila k době úmrtí, které se může od hodiny stanovené, jakožto doba úmrtí lišit až o několik hodin. Zda před úmrtím delší dobu po zranění žil, svědkyně neví. Svědkyně zemřelého neohledávala v oblasti hlavy, která byla silně zakrvácená a proto nezjistila násilnou příčinu smrti.

Z výpovědi **svědka J. Ř.** u hlavního líčení (č.l. 2688) soud zjistil, že si již v současné době nepamatuje na skutečnosti, které se udály v pozdních hodinách dne 22.9.2011, ale v přípravném řízení z diáře, s ohledem na akci Baníku Ostrava, zjistil, že dne 22.9.2011 byl v baru Batman, kde požil velké množství alkoholických nápojů a přivedl se do silně podnapilého stavu. Poté šel pěšky domů a po cestě mu autem zastavili obžalovaní. Zda byli v autě sami, si již nevzpomíná. Rovněž si nevzpomíná, co bylo v autě, např. zda seděl na kukle. K dotazu soudu uvedl, že je běžné mít kuklu, např. on sám v batohu ji má také. Obžalovaní přijeli směrem od Zlína, zavezli ho do trvalého bydliště a pak odjeli směrem, který si již

nepamatuje. Na obžalovaných neviděl nic neobvyklého a posléze připustil možnou účast P.K. v automobilu.

Svědka P. Š. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2689) zjistil, že obžalovaného M.S. zná jako svého bývalého spolupracovníka, zatímco D.Š. asi nikdy neviděl. Podle svědka byl obžalovaný S. v obchodě velmi zdatný, při obchůzkách za účelem uzavření obchodů si však nevšiml případného typování objektů, ani jej nepovažuje za osobu, která by mohla spáchat závažnou trestnou činnost. Podle svědka se s obžalovaným pravděpodobně potkal dne 22.9.2011 (tuto skutečnost si na žádost policie vyhledal v diáři), kdy se setkali v restauraci Celnice ve Zlíně. Obžalovaný při této schůzce ukazoval zbraň, pravděpodobně se bavili o možných dalších obchodech a posléze na schůzku přišel nějaký kamarád nebo známý obžalovaného, kterého svědek nezná. Obžalovaný k tomu uvedl, že se jednalo o J. B., bytem XXXXX.

Svědka P. K. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2699-2704) uvedl, že v trestní věci pracoval jako vedoucí pracovního týmu v přípravném řízení před sdělením obvinění a pracovní tým se snažil zjistit pachatele loupežné vraždy ve XXXXX. Svědek uvedl, že veškerá činnost v rámci trestního řízení probíhala standardním způsobem, ale pokud se týče odebrání stop, včetně pachových, tak u samotných odběrů nebyl, protože měl týden dovolenou. Svědek podle protokolu o odběru však dochází k závěru, že byly provedeny zcela standardně, a to včetně zajištění pachových stop a následné komparaci pachových stop. Pokud se týče dalších důkazů nalezených na místě činu, jedná se zde o kovové zlomky z plynové pistole, tak u obžalovaného v rámci jiné trestné činnosti byla nalezena plynová pistole, ale tato pistole poškozena nebyla. Vyjma pachových stop ve věci nebyly zjištěny jiné nepřímé důkazy, ale byla zjištěna celá řada indicií, např. prodej zlata, případně chování obou obžalovaných svědčící o možnosti, že to byli obžalovaní, kteří spáchali trestnou činnost. Svědek dále uvedl, že si již nepamatuje, zda byl přítomen při odběru pachových stop a popřel sdělení svědka D.Š., že jeho syna označil jako vraha před sdělením obvinění jeho synovi. Oproti tomu svědek D.Š. na svém tvrzení u hlavního líčení setrval.

Z výpovědi **svědka P. K.** u hlavního líčení (č.l. 2704) soud zjistil, že oba obžalované zná zhruba od září 2011, ale oba obžalované poznal nezávisle na sobě, tedy odděleně. S obžalovanými se tehdy kamarádil a automobilem obžalovaného Š. jezdili na výlety, které spočívaly v návštěvě kaváren, případně jiných zařízení v přílehlém okolí. Pokud se týká dne 22.9.2011, na tento den si již nepamatuje, ale je možné, že v tento den, resp. v druhé polovině září 2011, jel s obžalovanými do Zlína, kde byli ve Zlatém jablku; následně při návratu v pozdních večerních hodinách v Jarošově vzali do automobilu a odvezli do místa trvalého bydliště svědka Ř.. Bližší okolnosti si však již nepamatuje. U obžalovaných svědek nikdy neviděl žádnou kuklu nebo kožené rukavice, v automobilu u M.S. viděl plynovou pistoli, kdy a kde přesně, svědek neví. K dotazu obhájce svědek D.Š. charakterizoval jako spíše dobrosrdečnou neagresivní osobu. K dotazu státního zástupce pak svědek uvedl, že byl doposud 3x souzen, z toho 2x za loupež.

Svědék T. B. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2704-2705) uvedl, že obžalované zná přibližně od září 2011. V září 2011 svědek prodával A. Š. zlato, za což dostal částku, na kterou si přesně nepamatuje. Jedna dávka byla přibližně okolo 10 tis. Kč, druhou již neví. Zlato dostal od své přítelkyně R., které to dala matka se žádostí o prodej. Zlato běžně prodával a obracelo se na něj více osob, protože měl sjednanu lepší cenu. Z prodeje zlata svědkyně R. si nenechal žádné finanční prostředky, ale svědkyni K.R. předal veškeré peníze, včetně dokladu o prodeji zlata, kde byly uvedeny vyplacené finanční prostředky i váha vykoupeného zlata. U obžalovaného S. svědek viděl plynovou pistoli a další zbraň, pravděpodobně něco na způsob plynového samopalů. K dotazu obhájce pak svědek obžalovaného D.Š. označil za pohodového neagresivního člověka, který jej nikdy nepodvedl.

Svědék L. M. ve své výpovědi u hlavního líčení (č.l. 2705) uvedl, že obžalovaného D.Š. blíže nezná, aby jej mohl blíže charakterizovat. Viděli se přibližně 5x – 6x, jednou obžalovanému půjčil plynovou pistoli, údajně na obranu, posléze ji obžalovaný svědkovi vrátil bez jakéhokoliv poškození. Obžalovaný jej vícekrát na jeho žádost vzal a podle svědka obžalovaný není typ člověka, se kterým by se kamarádil a pokud jej v přípravném řízení negativně charakterizoval, bylo to na základě pocitu, nikoliv skutečností, které by si o obžalovaném zjistil.

Níže uvedené výpovědi svědků soud se souhlasem procesních stran přečetl u hlavního líčení:

Z výpovědi **svědkyně Y.L.** (č.l. 160-163) soud zjistil, že obžalovaného M.S. zná z diskotéky v Uherském Hradišti, kde se s ním setkala asi 2x v roce 2011. Obžalovaný nosil viditelně za pasem zbraň a jednou svědkyně viděla jak obžalovaný S. bez výraznějšího důvodu napadl druhého muže. Svědkyně potvrdila, že v rámci hovoru se sestrami R. zaznělo něco v tom smyslu, že S. někoho zabil, ale bližší okolnosti si nepamatuje. Obžalovaného S. jinak považovala za osobu tzv. v pohodě. Svědkyně obžalovaného D.Š. nezná.

Z výpovědi **svědkyně D.L.** (č.l. 194-196) soud zjistil, že svědkyně je přítelkyní svědka P.Š., který ji seznámil s obžalovaným M.S., kterého viděla asi 2x. Při druhém setkání s obžalovaným přišel i nějaký druhý muž a k setkání došlo v restauraci Na Celnici ve Zlíně. Obžalovaný po příchodu vytáhl pistoli, se kterou manipuloval a svědkyně ho napomenula a požádala, aby pistoli schoval, což učinil. Dále se pak s P.Š. bavili o investičním zlatu a obžalovaný Š. nabízel, aby se podílel na přepadení zlatnictví, což P.Š. odmítl. Asi za 15 minut přišel druhý muž, který měl asi 35 let a byl vyšší, zdatné postavy (je tedy zřejmé, že nemohlo jít o spoluobžalovaného Š.). Podle svědkyně je obžalovaný osoba s prudší povahou, která je schopna i páchat trestnou činnost. Svědkyně obžalovaného D.Š. nezná a dále uvedla, že schůzka na Celnici se odehrála dne 22.9.2011.

Z výpovědi **svědka M. Š.** (č.l. 209-210) soud zjistil, že jeho bratr A.Š. má výkupnu zlata v Uherském Hradišti a svědek mu občas vypomáhá. Svědek zná delší dobu D.Š. a v roce 2012 od něj vykupoval v jednom případě zlato. Zda i v roce 2011 si již nevzpomíná, ale ví, že kvůli zlatu byl ve firmě vícekrát a jednal s ním jeho bratr. V případě, kdy svědek od obžalovaného Š. vykupoval zlato, se jednalo o zlomkové zlato. Pokud se jedná o konec září

2011, pak zlato vykupoval svědek od T.B. a u samotného výkupu asi Š. přítomen nebyl, ale je možné, že kvůli obchodu jej obžalovaný Š. kontaktoval. Svědek B. tehdy přijel zelenou Oktávií a jakého charakteru zlato bylo, si svědek již nepamatuje. Svědek nezná obžalovaného M.S..

Z výpovědi **svědkyně M.B.** (č.l. 213-215) soud zjistil, že svědkyně byla přibližně od roku 2007 přítelkyní obžalovaného M.S.. Obžalovaný nejprve pracoval u T-Mobile a měl zde příjem okolo 25 – 30 tis. Kč, později od května 2011 zkoušel pracovat pro společnost XXXXX s příjmem asi 10 tis. Kč, poté s XXXXXem s příjmem asi 50 tis. Kč měsíčně, následně byl obžalovaný odsouzen pro loupeže ve zlatnictví v Uherském Brodě a Hodoníně na 9 let a je nyní ve výkonu trestu ve věznici Mírov. Podle svědkyně je obžalovaný tzv. v pohodě, ale je lehce ovlivněn, ale nemá sklony k násilí a nemá rád krev, ze které se mu dělá špatně. V roce 2009 si obžalovaný koupil plynovou pistoli a v roce 2011 nějaký samopal. Obžalovaný byl často v noci mimo domov a svědkyni se nesvěřoval, kde byl. Svědkyně nevěděla o trestné činnosti svého přítele a byla velmi překvapena, že je podezřelý z vraždy. Podle svědkyně obžalovaný S. se přibližně do poloviny října 2011 zdržoval převážně v místě trvalého bydliště, posléze od poloviny října 2011 se začal toulat po večerech. Svědkyně nezná obžalovaného D.Š..

Z výpovědi **svědka A.D.** (č.l. 222-224) soud zjistil, že svědek zná obžalovaného M.S. od 10.1.2001, kdy nastoupil do firmy XXXXX, která pracovala pro společnost XXXXX v rámci nabízení změny dodavatele elektrické energie fyzickým osobám. Obžalovaný M.S. v tuto dobu byl ve firmě na pozici asistenta manažera, tedy na pozici vyšší, než svědek. Následně v roce 2011 odešel M.S. ke konkurenční firmě XXXXX a sám svědek ve firmě XXXXX skončil v půlce října 2011. S obžalovaným se občas potkával v práci, občas v restauraci U Pštrova ve Zlíně. Pokud se týká manželů S., s nimi svědek uzavřel smlouvu dne 9.8.2011 a v obci XXXXX u manželů S. byl tehdy se svým manažerem M.K.. Obžalovaný M.S. s nimi nebyl. Svědek si nedovede vysvětlit, z jakého důvodu byla sejmuta pachová stopa obžalovaného M.S. z listin, které svědek sepisoval s manželou S. ve XXXXX, protože S. se svědkem v domě manželů S. při sepisu smlouvy nebyl. Podle svědka je možné řešení jen v tom, že by obžalovaný se svědkovi hrabal ve složce s listinami, které zanechal ve firmě. Podle svědka byl obžalovaný M.S. spíše jednoduchý, ale velmi sebejistý a přestože u obžalovaného zbraň neviděl, chlubil se obžalovaný jejím vlastnictvím.

Z výpovědi **svědka E.L.** (č.l. 233-236) soud zjistil, že obžalovaný zná M.S. přibližně od druhé poloviny roku 2011, když jej seznámil s obžalovaným kamarád J.M. v Uherském Hradišti v kavárně CORSO. V této kavárně obžalovaný ukazoval svědkovi plynovou pistoli ráže 9 mm. Obžalovaný svědkovi ještě před vzetím do vazby vykládal o svých loupežích ve zlatnictví, ale svědek nikdy neslyšel od obžalovaného, případně jiných osob, že by obžalovaný S. někoho zabil. Svědek nezná skutečnosti týkající se vraždy ve XXXXX, ani si nepamatuje na den 22.9.2011. Svědek nikdy neprodával do výkupu zlato. Svědek nezná obžalovaného D.Š.. Podle svědka se obžalovaného M.S. lidé báli, což svědkovi vůbec nevadilo a obžalovaného charakterizoval jako veselou a tzv. pohodovou osobu.

Z výpovědi **svědka M. K.** (č.l. 244-245) soud zjistil, že svědek zná D.Š. asi 7 let a v říjnu 2011 jej obžalovaný požádal o rozebrání vozidla Fiat Bravo modré barvy. Po rozebrání vozidla si obžalovaný odvezl motor, převodovku, výfuk, nápravy, chladič, světla, dveře a

kapotu, zbytek karoserie byl odvezen do kovošrotu a věci, které z automobilu zůstaly, vydal otec svědka policii. Svědek nezná obžalovaného M.S..

Z výpovědi **svědka V.K.** (č.l. 248), otce svědka M. K., soud zjistil, že jeho syn demontoval se svým kamarádem nějaké vozidlo, jehož majitele svědek nezná. Svědek na výzvu policie vydal díly z auta, ale bližší okolnosti k tomuto auto nezná. Svědek nezná obžalované M.S. a D.Š..

Z výpovědi **svědka A.Š.** z přípravného řízení (č.l. 204-205) soud zjistil, že zná D.Š., který u něj občas prodával zlato. Dne 22.9.2011 přišel s větším množstvím zlatých předmětů a chtěl je prodat. Jelikož svědek byl v tuto dobu mimo republiku, odkázal obžalovaného na bratra. Následně došlo k výkupu zlata a na základě dokumentace svědek uvádí, že dne 22.9.2011 bylo vykoupěno 52,19 g zlata o čistotě 14 karátů a obžalovanému byla vyplacena částka 22.300,- Kč. Bližší okolnosti si nevybavuje a odkazuje na svého bratra. Svědek dále uvedl, že s obžalovaným D.Š. měl být údajně i svědek B.. Obžalovaného M.S. svědek nezná.

Z výpovědi **svědka J. B.** z přípravného řízení (č.l. 218-219) soud zjistil, že svědek zná M.S., protože oba pracovali pro společnost XXXXX, která se zabývala nabízením služeb T-Mobile. Obžalovaného považoval za zcela normální osobu, dokonce mu zapůjčil i auto, které však k překvapení svědka obžalovaný použil k přepadu zlatnictví v Hodoníně a ještě na jednom místě. Zbraň u obžalovaného nikdy neviděl a podle svědka obžalovaný nikdy nenabízel produkty v obci XXXXX.

Z výpovědi **svědka Z.T.** z přípravného řízení soud zjistil, že svědek zná obžalovaného M.S., kterého charakterizuje jako temperamentní osobu. Zbraň u něj nikdy neviděl. Svědek rovněž zná D.Š., u kterého také zbraň nikdy neviděl a považuje ho za zcela normálního člověka. Od kdy se obžalovaní znali, přesně neví, on se s nimi seznámil v baru CORSO v Uherském Hradišti. K okolnostem z 22.9.2011 svědek uvedl, že byl v baru Batman v Jarošově, a to společně se svědkem J.Ř., přitom Ř. odcházel pěšky přibližně po půlnoci směrem na Mařatice, tedy na Uherské Hradiště.

V průběhu přípravného řízení byla vypracována celá řada znaleckých posudků, z nichž zásadní význam mají dva znalecké posudky, a to znalecký posudek z oboru soudního lékařství a znalecký posudek z oboru kriminalistiky, specializace kriminalistická odorologie.

Ze znaleckého posudku z oboru soudního lékařství a z pitevního protokolu znalců MUDr. Olgy Císařové, MUDr. Marka Vítovjána a Ing. Ivo Válka, CSc., na jehož závěrech MUDr. Marek Vítovják u hlavního líčení trval, soud zjistil, že poškozený M. S. utrpěl hostilním jednáním druhé osoby mimo jiné celkem 27 ran na hlavě z části tržně zhmožděného a z části sečného charakteru, z toho 9 ran v oblasti obličeje a levého ušního boltce a ostatních 18 ran ve vlasaté části hlavy oboustranně. Délka ran se pohybovala v rozmezí 1 – 8 cm, kdy nejčastějším rozměrem byla délka přibližně 2,5 cm. Na spodině rány v levé čelní krajině pak byly nalezeny zcela drobné kovové částičky. Na čele vlevo, v temenních krajinách oboustranně a v oblasti střední čáry temene pka byly lokalizovány celkem 4 oválné, hluboce

vpáčené zlomeniny kostí průměru kolem 3 cm a v jejich lokalizaci ložiska krevních výronů nad tvrdou plenu mozkovou. Další 2 vpáčené zlomeniny postihují pouze zevní desku kosti. U poškozeného byl dále zjištěn těžký otok mozku s vyznačením otlakových kuželů, otok plic a masivní vdechnutí žaludečního obsahu do dýchacích cest. Z charakteru, rozsahu a lokalizace zjištěných poranění znalci konstatují, že lze s určitostí říci, že tato byla poškozenému způsobena více jak třiceti opakovanými samostatnými útoky vedenými rukou ozbrojenou jednak nejspíše kovovým předmětem se zaoblenou hranou a dále velmi pádným předmětem na průřezu nejspíše tvaru mezikruží (např. dutá kovová tyč) přibližně průměru 3 cm. Intenzita útoků vůči poškozenému byla odlišná, resp. ty z nich, které vedly k hlubokým vpáčeným zlomeninám lebky, byly vedeny s enormní razancí. Lze jednoznačně vyloučit, že by si tato zranění způsobil poškozený sám např. opakovaným pádem. Znalci pak nevylučují, že po utrpěných všech zranění hlavy se poškozený po návratu porušeného vědomí mohl pohybovat a mohl i účelně jednat, tedy např. zamknout dveře za útočníky, o čemž svědčí chodidla poškozeného, který se zřejmě pohyboval po krvi znečištěné podlaze. Drobnohledným vyšetřením zjištěný počínající akutní zánět plic a tuková embolie plic jsou dokladem okolností, že poškozený po utrpění svých zranění ještě relativně delší časový úsek žil, kdy se mohlo jednat i o několik hodin. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného M.S. byl otok mozku v důsledku těžkých otřesů hlavy s mnohačetnými zlomeninami lebky, s následným zakrvácením do komorového systému mozku a s krvácením pod tvrdou plenu mozkovou. Na nástupu smrti poškozeného se mohlo podílet i dušení při masivním vdechnutí žaludečního obsahu do průdušnice a průdušek. V návaznosti na výše uvedené zejména pak na opakované a převážně enormně razantní údery, případně kopání či dupání do zhmožděné a krvácející hlavy poškozeného, navíc starého muže, který se pod vlivem poruchy vědomí stal zcela bezbranným nelze podle soudních znalců hodnotit jinak než zvláště surový způsob útoku, kdy poškozený po určitou dobu vnímal velmi intenzivně svá velmi bolestivá poranění a současně tak vnímal své fyzické i psychické utrpení.

Z výpovědi **znalce MUDr. Marka Vítovjána** u hlavního líčení (č.l. 2681-2682) soud zjistil, že nelze jednoznačně určit, jak dlouho poškozený M.S. mohl žít po útoku, který zapříčinil jeho smrt. Podle znalce tato doba mohla být v rozmezí od několika minut, až po mnoho hodin, a to i např. celý den, přičemž toto časové rozmezí je natolik variabilní, že nelze jednoznačně určit, kdy došlo před úmrtím poškozeného k jeho napadení. Pokud se týče určení doby smrti lékařkou ze záchranné služby, otázka hodnověrnosti tohoto údaje záleží na zkušenostech lékaře a zjištěných skutečnostech, na základě kterých dobu smrti stanovila. Podle znalce mechanismus zranění neumožňuje zjistit, zda na poškozeného útočil jeden nebo více útočníků, přičemž je zřejmé, že postavení útočníka a oběti se měnilo. Pokud by poškozenému byla poskytnuta bezprostředně po napadení lékařská pomoc, nelze vyloučit zachování života poškozeného, především v souvislosti s možnou provedenou neurochirurgickou operací.

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistické odorologie, resp. kriminalistické olfaktoriky, kterou zpracoval **znalec JUDr. Martin Kloubek, Ph.D.** (č.l. 2332-2357, včetně vysvětlení znalce na č.l. 2535-2546 a výpovědi znalce č.l. 2566-2570), které byly u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čteny, soud zjistil, že platné standardy správného postupu při aplikaci metody pachové identifikace jsou upraveny pokynem č. 9 ředitele Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia ČR ze dne 1.7.2009, který exaktně stanoví postup policistů. V případě zajištění věcí doličných podle znalce, a to věci jako jsou kukle, rukavice, mobilní telefon a koberec, nelze označit výsledek pachové komparace za

věrohodný a výsledek nelze dodatečně zhojit. Znalec ale rovněž zdůrazňuje, že identifikované osoby s těmito předměty mohly a pravděpodobně i přišly do kontaktu. Znalec dále poukazuje na odběr pachových stop ve smyslu pokynu č. 9/2009 a v rámci zajišťování pachových stop pachové stopy byly nejprve označeny jako stopy věcné, což je v rozporu s předmětnou normou. V protokolu o ohledání místa činu, který by měl vycházet z ustanovení § 113 trestního řádu, nejsou zaznamenány všechny okolnosti, tzn. včetně negativních okolností, přičemž tyto skutečnosti byly posléze nahrazeny úředním záznamem, ale tato skutečnost úředním záznamem zhojena být nemohla. Pokud se týká chybného očíslování jednotlivých pachových stop, jedná se jen o formální pochybení. Při transportu pachových stop musí být tyto stopy jednak řádně popsány, vyhotoveny formuláře, vyplněné ve všech částech a vloženy do určených přepravních obalů, což v mnoha případech v rámci přepravy tzv. pachových stop nebylo zajištěno (viz. např. telefon poškozeného). Rovněž nebylo zajištěno, aby z předmětných věcí byla neprodleně odebrána pachová stopa, která by následně sloužila k provedení NPI. Pokud se týče pachových stop z rodinného domu poškozeného, pak znalec upozornil na předchozí provedení úklidu. Znalec posléze rozebírá jednotlivé pachové stopy z interiéru domu. V pachové stopě z vrchní kliky okna dětského pokoje, kde byla zjištěna pachová stopa porovnávané osoby obžalovaného D.Š., znalec konstatuje, že k pachové komparaci byl použit jiný služební pes, než u obžalovaného S., ale vzhledem k tomu, že OPS byl sejmut z pevné vnitřní součásti interiéru, vylučuje to zavlečení OPS do interiéru na mobilním předmětu. Pachový přenos mezi osobami obžalovaného Š. a S. je možný, ostatní porovnávané osoby jsou vyloučeny. Vrchní klika okna, dětský pokoj, kde byla zjištěna pachová stopa M.S., pak znalec konstatuje možný pachový přenos mezi osobami Š. a S. opětovně konstatuje, že s ohledem na sejmutí OPS z pevné vnitřní součásti interiéru vylučuje to zavlečení OPS do interiéru na mobilním předmětu. Ostatní porovnávané osoby jsou zde vyloučeny. Pachová stopa na peněženke, kde byla zjištěna pachová stopa jednak D.Š., jednak M.S., umožňuje pachový přenos mezi osobami Š.S. jelikož je peněženka mobilním předmětem, je možnost vzniku OPS na jiném místě, než na místě činu, což je věcí dokazování, nikoliv znaleckého zkoumání. Přenos u ostatních porovnávaných osob je vyloučen. Dále se znalec zabýval pachovou stopou na hnědé lepící pásce, u které byla zjištěna pachová stopa D.Š., ale nezjištěná pachová stopa M.S., proto nemohlo dojít k přenosu jinou porovnávanou osobou a otisk nacházející se na hnědé lepící pásce náleží z porovnávaných osob pouze obžalovanému Š.. Hnědá lepící páska je mobilním předmětem, proto je možnost vzniku OPS na jiném místě, než na místě činu. Obdobným způsobem se znalec vyjádřil u znalecké stopy z vnitřní kliky dveří, kde byla zjištěna pachová stopa jak D.Š., tak M.S. a u vnější koule vchodových dveří, kde byla zjištěna pachová stopa obou obžalovaných. U zajištěných věcí – kukla, rukavice, ale především mobilní telefon, nebyly dodrženy postupy a o nevěrohodném výsledku pachové komparace odpovídá skutečnost, že na doličném mobilním telefonu byl identifikován individuální pach mnoha následujících osob – a to obžalovaných S. a Š., dále svědků Ř., B. a J.F. a znalec dovozuje pravděpodobné neúmyslné vytvoření přenosového pachu při manipulaci s doličnými předměty v depozitu policie. K nepravému spojovacímu pachu pak mohlo dojít kontaktem policistů, kteří přišli do styku s doličnými předměty nebo s podezřelými osobami. Tento nesprávný postup snímání, resp. nesprávné zajištění a transport pachových stop, nelze dodatečně zhojit, protože pokud by měl být důkaz v rámci pachové stopy věrohodný, měl být mobilní telefon buď minimálně vložen do bezpečnostního sáčku a pachové konzervy nebo pachový snímač přímo přiložen na místě nálezu, přičemž mezi nálezem doličných předmětů a snímání OPS uplynuly téměř tři dny a za uvedených okolností nelze vytvoření nepravého spojovacího pachu vyloučit. Obdobná situace je u koberce, kde také došlo k dodatečnému

snímání OPS, i když zde byl identifikován individuální pach toliko obžalovaných. Co se týče pachových stop z oděvu poškozeného, z nohavic tepláků, byla identifikována pachová stopa obou obžalovaných, zatímco u ostatních porovnávaných osob (F., Ř., K., B.) pachová stopa nebyla zjištěna. U trika poškozeného zde byla zjištěna jen pachová stopa M.S. u vlasů poškozeného pak byla zjištěna pachová stopa obou obžalovaných, přičemž v případě trichologického materiálu byl postup správný, když vlasy byly před transportem vloženy do bezpečnostního sáčku. Obdobně u šperkovnice byly zjištěny pachové stopy obou obžalovaných. Lze tedy konstatovat, že především z obsahu vysvětlení znalce při provádění pachových identifikací došlo k určitému porušení pokynu č. 9 ze dne 1.7.2009. S ohledem na případné reálné možnosti vzniku pachu soud v této souvislosti poukazuje na zjištění pachové stopy u tiskoviny, která je označena jako položka č. 12, 13, 14, 15, kde měla být zjištěna pachová stopa M.S.. Touto skutečností se soud bude zabývat dále níže v rámci hodnocení důkazů.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl vypracován na oba obžalované v přípravném řízení a z výpovědi znalce MUDr.P.a Nedomy u hlavního líčení (č.l. 2680-2681) soud zjistil následující skutečnosti:

Obžalovaný M.S. v době vytýkaného jednání netrpěl žádnou významnou duševní chorobou a znalec konstatuje u obžalovaného disociální rysy. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly u obžalovaného zachovalé a nebyly zmenšeny. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný, proto znalec nedoporučil uložení žádné z forem ochranného léčení. Pokud se týká disociální osobnosti, pak prognóza je z terapeutického hlediska nepříznivá, protože tyto rysy mají tendenci se zmírňovat jen s průběhem času. Na základě předcházejících odsouzení a dostupných údajů dospěl znalec k závěru, že obžalovaný má sklony k páčání trestné činnosti a je u něj snížen práh pro uvolnění agrese a tendence k impulsivní instabilní emotivitě. Nejde však o předem plánovanou agresivitu, ale spíše agresivitu, která je vyvolána nějakým spouštěcím mechanismem, jako je zlost, vztek, může být i nepříznivá finanční situace. Pokud se týká disociální poruchy osobnosti, pak taková osobnost může inklinovat k porušování pravidel, norem, k nezažívání pocitu viny, případně k neschopnosti vzít si ponaučení z trestu. Disociální osobnost také může využívat okolí pro své účely jako objekty, u druhých nerespektuje jejich osobnost a snaží se je získávat pro vlastní hru. Spolupráce s obžalovaným nebyla standardní, proběhla formou nestrukturovaného hovoru, což obžalovaný odůvodňoval nedůvěrou ve správnost a pravdivost posudku.

Obžalovaný D.Š. v době vytýkaného jednání netrpěl žádnou závažnou duševní chorobou nebo poruchou a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly změněny žádnou duševní chorobou nebo poruchou, případně sníženy. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a znalec proto nedoporučil uložení žádné z forem léčení. U obžalovaného nebyly zjištěny sklony k agresivnímu nebo impulsivnímu jednání. Spolupráce s obžalovaným v rámci znaleckého posudku byla standardní a nebyly s ním žádné problémy. Obžalovaný v průběhu vyšetření nevykazoval známky výraznějších negativních vlastností.

V přípravném řízení byla vyhotovena celá řada znaleckých posudků, které sice nevyjasňují důkazní situaci ve vztahu k obžalovaným, ale objasňují případné okolnosti trestné činnosti nebo nalezených důkazů.

Znalecký posudek č. 656-13/2013 obor kriminalistika, specializace – forenzní biomechanika – soudní znalec prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc. – se vyjádřil z pohledu biomechaniky k otázkám mechanismu vzniku krevních stříkanců na místě činu, směru útoku a síle úderů ve vztahu k poškozeným fragmentům plynového revolveru, kdy konstatoval následující. Krevní stopy zobrazené na obr. 6 – 9 vznikly dopadem letící krevní kapky poměrně vysokou rychlostí na dopadovou plochu pod úhlem max. 20°. Přesné postavení útočnicků vůči poškozenému nelze jednoznačně stanovit, kdy však vzájemné postavení tváří v tvář je přijatelné jak s přihlédnutím k tělesným výškám aktérů, tak i způsobeným zraněním poškozenému. Experimenty byla dále zjištěna potřebná síla k rozlomení lučíku předmětného revolveru, kdy k rozlomení došlo při úderech silou 4,71 kN až 5,23 kN. S největší pravděpodobností byl útok na poškozeného veden zepředu, a to úderem zbraní (plynový revolver firmy ALFA PROJ spol. s r. o. Brno) s náprahem shora, kdy podle fraktur na lebce je vysoce pravděpodobné, že tyto byly způsobeny zbraní, resp. lučíkem zbraně, a to jak celistvým, tak i posléze rozlomeným.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví chemie konstatuje ve svých závěrech mimo jiné, že vzájemným porovnáním vláken, ze kterých je tvořena textilní kukla černé barvy (položka dožádání č. 34) se dvěma kusy fragmentů vláken černé barvy, které byly zjištěny na hnědé lepicí pásce (č. 27) byla zjištěna barevná i druhová shoda.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví trasologie dokládá, že stopa č. 39 obsahuje polohově neurčitý fragment otisku podešve, který není způsobilý k individuální identifikaci.

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví biologie a genetika konstatuje ve svém závěru mimo jiné, že na černé kukle a rovněž rukavicích černé barvy a telefonu zn. NOKIA byla zjištěna přítomnost lidské krve, kdy genetickou analýzou byl stanoven smíšený profil DNA, kdy majoritní zůstavitel biologického materiálu vykazuje individuální shodu s profilem DNA poškozeného M. S.. Na kousku lepicí pásky (pitva č. 3) byl zajištěn 1 ks trichologického materiálu 3 cm, který při srovnání se vzorkem vlasů poškozeného M. S. vykazuje typovou morfologickou shodu. Z lepicí pásky (pol. č. 27) byl stanoven profil DNA, který vykazuje individuální shodu s profilem DNA poškozeného M. S..

Znalecký posudek Policie ČR Kriminologický ústav Praha, obor kriminalistika, odvětví fyzikální chemie, chemie dokládá ve svém závěru, že zkoumáním byly na vzorku z předloženého silně zakrváceného trička poškozeného M. S. nalezeny v ojedinělém množství částice GSR jednoznačně indikující. Tyto částice GSR pocházejí ze zápalkové složky náboje, kdy tato zápalka se používá jak do „ostrých“ tak i „plynových“ nábojek. Porovnáním chemického složení pak byly zjištěny druhová shoda mezi částicemi GSR nalezenými na vzorku předloženého trička a částicemi GSR zjištěnými na vzorcích vystřelených nábojek. ozn. 4. 2 a č. 3. Na předloženém tričku byla zjištěna přítomnost lakrimátoru, konkrétně PAVA, doprovázeného jinými charakteristickými capsicoidy, který je náplní slzotvorných prostředků, tzv. „pepřových sprayů“ či „pepřových“ nábojů.

Znalecký posudek soudního znalce RNDr. Daniela Vaňka, Ph.D. – obor zdravotnictví, odvětví genetika se zvláštní specializací molekulární biologie a DNA diagnostika, správná laboratorní praxe – dokládá, že v rámci analýzy autozomálních STR a v rámci analýzy STR na Y-chromozómu nebyla zjištěna žádná relevantní shoda mezi předloženými stopami a profily vzorků DNA obžalovaných M.S.a D.Š..

Znalecký posudek Policie ČR OKTE, obor kriminalistika, odvětví biologie a genetika zaměřený na zkoumání osobního ošacení obžalovaného D.Š.zajištěného při domovní prohlídce konstatuje, že na oblečení obžalovaného byl zjištěn pouze profil DNA obžalovaného.

V přípravném řízení byla vyhotovena následující odborná vyjádření:

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno, obor kriminalistika, odvětví daktyloskopie – je dokladováno, že na předloženém telefonu NOKIA, dvou kusů kovových plíšků a lepicí pásky nebyly zjištěny daktyloskopické stopy k identifikaci určité osoby.

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno, obor kriminalistika, odvětví mechanoskopie – je dokladováno mechanické poškození trička poškozeného, a to tržného charakteru na několika místech, což vyplývá i z přiložené fotodokumentace. Dále byly zkoumány dva kovové fragmenty, které dříve tvořily jeden celek.

Odborné vyjádření firmy ALFA – PROJ spol. s r.o. Brno, IČ: 46993215 – dokládá, že na základě provedeného měření a porovnání dvou kusů předložených kovových fragmentu ze zinkové slitiny 42 3560 s povrchovou úpravou Nikl, je zřejmé, že tyto jsou rozměrově i materiálově shodné s výrobkem společnosti, a to revolveru firmy ALFA – PROJ spol. s r.o. V dolní části úlomků lučíku revolveru je pak zřetelný otisk spouště, který je neopracovaný ve spodní části, která se otiskla na vnitřní část lučíku. Z největší pravděpodobností se pak jedná o revolver, resp. zbraň kategorie „D“ vyrobenou před rokem 2009. Závěrem je konstatováno, že pravděpodobným vznikem mechanismu lomu lučíku jsou nejméně tři opakované silné údery na plochu pevného předmětu, kdy vznikla plastická deformace lučíku a trojí otištění spouště revolveru do vnitřní strany lučíku. Úlomky lučíku mají ostré hrany, což s velkou pravděpodobností zanechalo výrazné stopy na ploše při dopadu lučíku.

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno – odbor služby pořádkové policie oddělení služební kynologie je dokladována shoda mezi pachovou konzervou 519/11 obžalovaný **M. S.** a OPS kukla a rukavice (č.l. 615), peněženka č.l. 619, mobilní telefon (č.l. 634) dále byla zjištěna shoda mezi konzervou 554/11 **M. S.** a textilním trikem poškozeného (č.l. 626), spodní část nohavic tepláků poškozeného (č.l. 629), klika okna v pokoji (č.l. 666), klika vstupních dveří – vnitřní strana (č.l. 677), klika vstupních dveří – vnější strana koule (č.l. 680), trichologický materiál osoby poškozený **M. S.**, nar. XXXXX – vlasy (č.l. 693), koberec za vstupními dveřmi domu čp. 96 (č.l. 701), tiskovina podložka 12 – 15 (č.l. 1325), šperkovnice (č.l. 1333), textilní triko poškozeného (č.l. 2384).

Shoda mezi srovnávací pachovou konzervou 536/11 obžalovaný **D. Š.** byla vyslovena i s lepicí páskou, kterou byl poškozený svázán (č.l. 639), dále kukla i rukavice (č.l. 647), mobilní

telefon (č.l. 652), spodní část nohavic tepláků poškozeného (č.l. 658), peněženka (č.l. 663), klika okna v pokoji (č.l. 669), klika vstupních dveří – vnitřní strana (č.l. 685), klika vstupních dveří – vnější strana koule (č.l. 688), trichologický materiál osoby poškozený M. S., nar. XXXXX – vlasy (č.l. 693), koberec za vstupními dveřmi domu čp. 96 (č.l. 704), šperkovnice (č.l. 1338).

Odborným vyjádřením Policie ČR, KŘP, JmK Brno, obor kriminalistika, odvětví analýza dat byla vyhodnocena data z mobilního telefonu Nokia model 3510i s vloženou SIM kartou Eurotel +XXXXX, který patřil poškozenému M. S. a našel se po vraždě pohozený vedle silnice u obce Újezd, kdy tento byl zaměřen pomocí policejní techniky.

V přípravném řízení byla shromážděna celá řada **listinných důkazů**. Z podstatnějších listinných důkazů soud poukazuje na protokoly ohledání místa činu, včetně plánu a fotodokumentace, ze kterých lze zjistit stav místa činu v době, kdy na místo činu po oznámení ze strany znalce z oboru soudního lékařství přijela policie. Tento stav tak zachycuje dobu po několika dnech od spáchání trestného činu. Protokol ohledání těla poškozeného, včetně dokumentace, dokladuje zranění poškozeného, které způsobily jeho smrt a dokladují brutální způsob napadení poškozeného. Tyto skutečnosti jsou dále zjistitelné z lékařských zpráv a předběžného výsledku pitvy poškozeného M.S.. Postup policie při zajišťování jednotlivých důkazů je zjistitelný z protokolu o zajištění stop a úředními záznamy dokládajícími procesní postupy, dále součástí spisu je volná příloha, a to 2 ks kovových úlomků lučičku zbraně, kterou byla poškozenému způsobena převážně zranění hlavy. Ve věci bylo provedeno dále fyziometrické vyšetření obžalovaného M.S., a to převážně s negativním výsledkem k trestné činnosti a D.Š. provedení polygrafického vyšetření zamítl. V přípravném řízení byly provedeny domovní prohlídky v místech trvalého bydliště obžalovaných, případně v místech, kde se obžalovaní často zdržovali. V rámci domovní prohlídky u obžalovaného D.Š. byla na adrese XXXXX zajištěna věc pod položkou č. 9, a to autoatlas, ze kterého je vytržena jediná stránka, na které se nachází část mapy zobrazující okolí obce XXXXX.

Po takto provedeném dokazování Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl dne 22. srpna 2013 rozsudkem č. j. 61T 15/2013-2723 o zproštění obou obžalovaných dle § 226 písm. c) trestního řádu. Na základě odvolání státního zástupce proti tomuto rozsudku Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 26. 9. 2013, č. j. 3To 99/2013-2767, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně.

Nalézací soud poté prováděl dokazování v souladu se závěry Vrchního soudu v Olomouci, přičemž soud nyní stručně popíše obsah provedených důkazů:

Z výpovědi **svědka J.F.** (č. l. 2806-2808) soud zjistil, že svědek z obžalovaných zná M.S., se kterým pracoval ve firmě zprostředkovávající levnější plyn a elektřinu. Obžalovaný S. v této firmě měl velmi dobré výsledky a ostatní zaměstnanci v prodeji zaučoval, a to v souladu s požadavky vedení. Obžalovaný měl při prodeji produktů vůči klientům razantní přístup, ale tato aktivita nepřesahovala určité normy a obžalovaný dosahoval velmi dobrých výsledků,

takže ve firmě měl nejlepší prodejní výsledky. Svědek zprostředkoval nabídku změny plynu a elektřiny v oblasti zlínska, kroměřížska a vsetínska, takže na luhačovicku a v obci XXXXX nepůsobil. Zda v této obci působil někdy obžalovaný, svědek neví. S obžalovaným se svědek stýkal pouze služebně a v jednom případě vzal matku obžalovaného na chatu. Svědek u obžalovaného viděl plynovou pistoli, kterou měl obžalovaný údajně u sebe dlouho doma. S pistolí obžalovaný také před svědkem střílel a svědek si tuto činnost natočil na telefon; podle vlastního vyjádření bez nějakého zvláštního důvodu, protože si často různou činností točí. Obžalovaný svědkovi v období pravděpodobně listopadu 2011 nabídl spolupráci při přepadení a požadoval případně zajistit auto s řidičem a různé předměty. Svědek ale tyto návrhy obžalovaného odmítl. Svědek ví o nálezů svých pachových stop na různých věcech, které mají vztah k trestné činnosti, ale neví jakým způsobem se tyto pachové stopy na tyto věci dostaly a jednoznačně odmítl jakýkoliv podíl na trestné činnosti a rovněž odmítl možnost zanechání své pachové stopy v obci XXXXX. Podle svědka po vzetí obžalovaného do vazby se na něj obracela přítelkyně obžalovaného s různými prosbami a obžalovaný na základě těchto proseb obžalovanému zaslal v roce 2012 na vánoce základní potřeby do vězení, a to na adresu, kterou mu zaslala přítelkyně obžalovaného. V současné době s přítelkyní obžalovaného S. není v kontaktu. Pokud se týká různých telefonátů od obžalovaného, svědek uvedl, že obžalovaný velmi často volal, a to i z důvodů vcelku malicherných a stávalo se, že takto telefonoval i vícekrát za den.

Obdobné skutečnosti ve své výpovědi uváděl **svědek T. K.** (č. l. 2808), který s obžalovaným M.S. také pracoval ve firmě XXXXX, kde jej obžalovaný zaučoval. Činnost spočívala v nabízení změny dodavatele plynu a elektřiny a produkty byly nabízeny na zlínsku. Svědek připustil možnost nabízení produktů na luhačovicku, ale zda tyto produkty byly nabízeny v obci XXXXX si nepamatuje, takže tuto možnost nepotvrdil, ani nevyloučil. K samotnému nabízení produktů ze strany obžalovaného svědek uvedl, že se jednalo o důrazné nabízení ze strany obžalovaného, které v jednom případě přesáhlo hranice korektnosti, ale na straně druhé obžalovaný měl při prodejkách velmi dobré výsledky. Obžalovaný svědkovi nikdy neukazoval žádnou zbraň a nikdy mu nenabízel podíl na trestné činnosti. S obžalovaným se svědek stýkal jen v rámci svých pracovních povinností.

Svědka J.M. ve své výpovědi (č. l. 2809) uvedl, že obžalovaného M.S. poznal přibližně před třemi lety v době, kdy nabízel různé půjčky. Svědka oslovil s nabídkou přivýdělků lepením plakátů jako reklamy, s čímž svědek souhlasil. Svědek byl s obžalovaným v kontaktu asi jeden rok, a to do doby vzetí obžalovaného do vazby. Podle svědka byl obžalovaný nejprve kamarádský, posléze byl více nervózní a měl finanční problémy. Obžalovaný u sebe nosil pravděpodobně plynovou pistoli s odůvodněním, že se zabývá vymáháním peněz a o trestné činnosti nikdy nehovořil. Svědek si nepamatuje na konflikt v kavárně Major, ani v restauraci Corso a za jeho přítomnosti obžalovaný se do konfliktu nedostal. Svědek zná rovněž obžalovaného D.Š., ale jen velmi málo, protože ho viděl asi jen 4x v životě.

Svědkyně V.F. ve své výpovědi (č. l. 2808-2809) uvedla, že obžalovaného D.Š. zná více než dva roky a charakterizovala jej jako hodného a přátelského člověka. U obžalovaného Š. viděla asi před třemi lety v automobilu plynovou pistoli, kterou údajně posléze prodal. V září

2011 obžalovaný se svědkyní o žádné trestné činnosti nehovořil, ani u něj svědkyně nezpozorovala změnu v chování. Svědkyně obžalovaného M.S. nezná.

Svěddek I.S. při opětovném výslechu (č. l. 2810) uvedl, že v domě byly umyty dveře, podlaha, schody, stůl; zda byly umývány kliky na oknech, svědek neví, ale myslí si, že nikoliv. Při vniknutí do domku, s ohledem na uzamknutí, muselo být rozbito okno, které následně bylo zaskleno. Přitom rozbito bylo jen venkovní okno, vnitřní bylo otevřené (jednalo se o tzv. kastlová okna). Podle svědka jeho otec (poškozený) byl dobrosrdečný, ale cizí osobu by v noci pravděpodobně do domu nepozval. Lékařka po příjezdu zemřelého otce prohlížela přibližně pět minut a v tuto dobu již nastala posmrtná ztuhlost.

S ohledem na závěry vrchního soudu byly opětovně vyslechnuty také **svědkyně A.S.**, která uvedla, že z nemocnice ji pustili jen na pohřeb; v domě bylo již vše uklizeno a po pohřbu byla opětovně hospitalizována v nemocnici.

Svědknyně A.S. uvedla, že po úmrtí otce byl proveden úklid, sama svědkyně umývala koupelnu a umývadlo a při úklidu byl používán Jar, nikoliv Savo. Úklid byl proveden jen na místech, kde byla krev a svědkyně si není vědoma omývání klik.

Svěddek J.K. (č. l. 2810-2811) uvedl, že v době, kdy se vracel z odpolední směny - ve čtvrtek, asi 22. 9. 2011, v době okolo 22:30 do 22:35 hodin, si při jízdě všiml rozsvíceného domku pana S., což nebylo obvyklé. Z tohoto důvodu jízdu automobilu přerušil a posvítil si před dům, kde viděl u domku člověka v pracovní černé uniformě s označením Policie, který byl vysoký přibližně 180 – 190 cm a s poškozeným hovořil u branky. Rovněž si všiml automobilu zn. Toyota, kde na okamžik zahlédl řidiče, kterého označil za osobu z rómského etnika. K dotazu soudu svědek uvedl, že výška obžalovaných by mohla odpovídat osobě, se kterou poškozený hovořil a rovněž nemůže vyloučit, že tvář, kterou zahlédl za čelním sklem vozu, patří jednomu z obžalovaných. Osobu v uniformě policie viděl zezadu na vzdálenost 10 – 12 metrů a poškozeného u branky poznal jednoznačně. Následně se druhý den dozvěděl o úmrtí M.S. a proto šel celou událost nahlásit na policii, kde rovněž předal nakreslený portrét osoby, kterou viděl za sklem vozidla.

Svěddek J.V. ve své výpovědi (č. l. 2811–2812) uvedl, že si již přesně nepamatuje, kdy poškozeného před úmrtím viděl naposledy. Ve dnech 21. nebo 22. neví, zda se svítilo v rodinném domku, který poškozený obýval a ze svého domu by světlo v domě poškozeného ani neviděl. Svědek si nepamatuje návštěvy neznámých, případně podezřelých osob za poškozeným případně jiné podezřelé okolnosti týkající se úmrtí poškozeného.

Svědknyně E.V. ve své výpovědi (č. l. 2921–2922) uvedla, že v přesně nezjištěný den v září 2011, kdy následující den se dozvěděla o úmrtí pana S. a viděla sanitku u jeho domu, viděla v odpoledních hodinách, přibližně kolem 14:00 hodin, na schodech u domku S. jí neznámého muže, který hovořil pravděpodobně s poškozeným S.. Tuto skutečnost viděla na vzdálenost 40 – 50 metrů a neznámého muže viděla zezadu a odhaduje jeho výšku přes 170 cm. Poškozeného S. svědkyně přímo neviděla, protože jen otevíral dveře, aby osoba, kterou viděla, mohla vstoupit dovnitř, ale předpokládá, že se jednalo o pana S.. Jak dlouho byl muž v domku,

případně jiné skutečnosti, svědkyně neví. Téhož dne pak v době, kdy čekala na dceru – okolo 23:00 hodiny, si všimla světla v domě S., což bylo neobvyklé a okolo 24:00 hodiny pak slyšela klapnutí dveří, s největší pravděpodobností od domu rodiny S.. Následujícího dne, jak již bylo výše uvedeno, se pak dozvěděla o úmrtí pana S.. V nočních hodinách okolo domu S. chodily i další ženy z vesnice, které pečou koláčky a také tyto říkaly, že se v domku svítilo. V období před úmrtím poškozeného ve vesnici chodili prodejci dek a chodili zprostředkovatelé, kteří nabízeli změnu dodavatele elektřiny a plynu, přičemž se jednalo o mladé osoby.

Svědék J.M. ve své výpovědi (č. l. 2923) uvedl, že zná obžalovaného M.S. přibližně pět let jako občasného fanouška týmu FC Slovácko a z fotbalu zná i poněkud méně obžalovaného D.Š.. V rámci fandění zná také svědka J. Ř., který chodíval na fotbalové zápasy velmi často a byl i na fotbalovém zápase mezi Baník Ostrava a FC Slovácko v Ostravě, kde se jelo klubovým autobusem. Svědek neví o svezení svědka Ř. ze strany obžalovaných po tomto zápase automobilem a také neví nic bližšího o trestné činnosti, když u obžalovaného S. toliko v jednom případě viděl nějakou pistolí.

Svědék P.T. ve své výpovědi (č. l. 2924) uvedl, že v roce 2011 pracoval v restauraci v Jarošově a dobře zná svědka J. Ř., který se kamarádil s jeho synem. Pokud se týče září 2011, svědek si již nepamatuje bližší určení času, pak v pátek nebo v sobotu svědek požíval alkoholické nápoje v restauraci s J.Ř., potom došlo k nějakému verbálnímu sporu a svědek Ř. šel pěšky domů. Následně po vyšetřování policie, která zajišťovala pachové stopy, svědek Ř. uvedl, že při cestě domů stopl nějaké auto, které ho odvezlo a následně tam pak po něm zůstaly pachové stopy, asi na čepici. Svědek označil svědka J.Ř. za velmi nevěrohodnou osobu a uvedl, že obžalované vůbec nezná.

Svědék M.Š. ve své výpovědi (č. l. 2924-2925) uvedl, že z obžalovaných zná od vidění D.Š., kterého zná z kola a občas od něj vykupoval zlato, které možná obžalovaný shromažďoval od ostatních osob. Pokud se týká roku 2011, na podzim od obžalovaného opětovně vykupoval zlato, a to tak, jak je uvedeno na účtence založené ve spisovém materiálu (č. l. 206). Samotný výkup probíhal večer, asi mezi šestou až osmou hodinou večerní, po předcházející konzultaci s bratrem, který asi sdělil cenu. Výkup většinou trvá asi půl hodiny, poté se odebral společně s obžalovaným z důvodu nedostatku hotovosti do bankomatu v Komerční bance, kde obžalovanému Š. předal finanční prostředky. Podle svědka nebylo vykoupeno výraznější větší množství zlatých předmětů. Po předložení výkupního lístku ze strany obhajoby, ze kterého je zřejmé, že bylo vykoupeno 52 gramů, uvedl svědek, že si již na samotné okolnosti výkupu přesně nepamatuje, ale toto množství lze považovat za větší.

Svědkovi byly rovněž předestřeny fotografie zlatých předmětů založených ve spise a ze strany poškozených popsán i nejhodnotnější a nejsnáze zapamatovatelnější šperk, svědek si však na okolnosti výkupu přesně nepamatoval a na jednotlivé vykoupené šperky si nepamatuje.

Svědčynie I.T. byla na žádost státního zástupce opětovně vyslechnuta a ve své výpovědi (č. l. 2923-2924) uvedla, že výjezd k poškozenému byl realizován dne 23. 9. 2011 ve 20:36 hodin a na místo dojeli ve 20:58 hodin. V domě, kde provedla ohledání poškozeného, bylo již uklizeno a ze strany pozůstalých bylo sděleno, že zemřelý asi spadl ze schodů. Svědkyně si pamatuje na krev na zdi a rovněž na skutečnost, že rodině navrhla zavolat policii,

což rodina odmítla. Poškozený byl již ve stádiu posmrtné ztuhlosti a po asi pětiminutovém ohledání napsala ve věci protokol.

V souladu se závazným pokynem vrchního soudu nalézací soud vyslechl **znalce JUDr. M. Kloubka, Ph.D.**, který rovněž vyhotovil doplnění znaleckého posudku, přičemž tyto důkazy soud také považuje za velmi významné důkazy. Znalec ve své výpovědi uvedl, že jeho znalecké zkoumání spočívá v posouzení, zda postup zvolený policií při zajištění a následném zkoumání pachových stop, je v souladu nebo v rozporu s interním aktem řízení, tedy pokynem policejního ředitele z roku 2009 a v rámci materiálního posouzení, zda tento postup může mít konkrétní vliv na pochybnosti při hodnocení důkazů. Podle znalce pouze některá pochybná způsobená nedodržením závazných standardů lze zhojit, a to např. výsledkem policistů, kteří úkon prováděli. Znalec ve své výpovědi (č. l. 2812-2814) uvedl, že pokud se týká pachových stop, které byly zajištěny v rodinném domě poškozeného v rámci odběrů pachových stop i dalšího postupu při transportu a vyhodnocování pachových stop, byl dodržen pokyn č. 9/2009 policejního ředitele, takže zjištění, které bylo učiněno z pachových stop zajištěných při ohledání domku, znalec považuje za věrohodné. V tomto směru znalec poukázal především na pachové stopy z vlasů poškozeného, kde pach byl přenesen pravděpodobně při úderech do hlavy a znalec v tomto směru vyloučil možný pachový přenos. Znalec se posléze vyjádřil k jednotlivým pachovým stopám, např. na tričku poškozeného, kde byla nalezena pachová stopa toliko jednoho obžalovaného a na dalších předmětech, a to i v souvislosti s úklidem rodinného domku po úmrtí poškozeného, přičemž úklid nemusí zničit pachové stopy a naopak právě zajištěné pachové stopy prokazují setrvání zanechaných pachových stop. S ohledem na množství zajištěných pachových stop v rodinném domku, včetně pachových stop z vlasů poškozeného a z jeho trička, pak podle znalce obecně lze konstatovat, že pokud je sejmuto velké množství otisků pachových stop, a to na mnoha předmětech, které prokazatelně souvisejí s dokazovanou událostí, pak i za připuštění hypotetické možnosti jevu tzv. pachového přenosu, vzniká otázka, zda je možnost mnohočetného pachového přenosu skutečně reálná. Tuto otázku v konečném důsledku však vždy musí vyřešit soud. Znalec se dále vyjádřil k pachovým stopám zajištěným na sedadle spolujezdce, resp. sedáku zadního sedadla vozidla Fiat Bravo obžalovaného Š., přičemž dovozoval původ pachové stopy pravděpodobně krví poškozeného a dovozuje zde věrohodnost komparace. Znalec se dále vyjádřil k pachovým stopám, které byly odebrány mimo rodinný domek, a to z mobilního telefonu a kukly, kde podle protokolu nebyl realizován postup v souladu se závazným pokynem policejního ředitele, tedy závazných standardů, což ale nevylučuje výsledek komparace, tedy zanechání pachových stop na předmětu osobami, které byly v rámci MPI zjištěny. Nelze však vyloučit možnost přenosu v rámci uskladnění věcí v depozitním skladu policie, případně možného přenosu pachu samotnými policisty. Z jakých důvodů se pachové stopy různých osob na těchto předmětech objevily, znalec neví a nemůže se v rámci znaleckého zkoumání k této okolnosti blíže vyjádřit.

Za zásadní důkaz po rozhodnutí vrchního soudu soud považuje výpověď **svědka M.R.** (č. l. 2925-2928), který se po rozhodnutí vrchního soudu a zjištění předcházejícího zproštění ze strany nalézacího soudu sám prostřednictvím svého obhájce přihlásil jakožto svědek a nejprve na policii a posléze u soudu sdělil skutečnosti, které jsou mu v předmětné věci známy.

Svědék uvedl, že v rámci své majetkové trestné činnosti byl vzat dne 14. 6. 2011 do vazby a byl umístěn do Vazební věznice Brno-Bohunice. Někdy v říjnu – v listopadu 2011 se na vycházkách začal potkávat s obžalovaným M. S., který se mu svěřil o důvodech své vazby, které spočívaly v loupežném přepadení zlatnictví. Následně po určité době došlo ke konfliktu ve sprchách, kde obžalovaného M.S. chtěl napadnout nějaký Róm z důvodu tetováže obžalovaného S. na ruce, kde měl vytetovaný hákový kříž (skutečnost tetováže potvrdil i obžalovaný S.). Svědek ale možnému útočníkovi napadení obžalovaného S. rozmluvil, takže k napadení nedošlo. Tato skutečnost vedla ke sblížení obžalovaného se svědkem a po několika měsících se obžalovaný silně vystresoval a ptal se svědka na okolnosti vyšetřování na detektoru lži a sdělil své pravděpodobné stíhání za loupežnou vraždu. Svědkovi sdělil, že na místě kde byl, zahodil posléze kuklu a ptal se svědka na možnosti zjištění DNA. Následně sdělil, že byli u nějakého dědka, po kterém chtěli peníze, ale že se to nepovedlo a dědka následně utloukli plynovou pistolí, kterou pak následně hodil obžalovaný někde do kanálu. Tyto skutečnosti svědkovi obžalovaný sděloval postupně a rovněž uvedl, že trestné činnosti se dopustil na základě typu od osoby, která byla při trestné činnosti a ubití zmiňované osoby s ním a je s ním již na vazbě. Tuto skutečnost svědkovi sdělil někdy na podzim 2012, a to asi po září 2012. Svědek jako věřící obžalovanému vícekrát sdělil, ať se přizná, což obžalovaný nechtěl, protože říkal, že by dostal doživotí. Se svědkem pak určitou dobu chodil na bohoslužby (také tuto skutečnost obžalovaný potvrdil). Podle svědka v průběhu svěřování se s trestnou činností obžalovaný uváděl, že se mělo jednat o klasickou loupež, ale vše se nějak zvrtno a skončilo to smrtí napadeného. Obžalovaný v tu dobu byl psychicky na dně a svědek měl dokonce obavy, že se oběsí. O druhém pachateli trestné činnosti obžalovaný příliš nemluvil, uváděl jen, že to byl ten tipař, posléze (po září 2012) uváděl, že tato osoba je rovněž ve vazbě.

Mimo svěřování se s danou trestnou činností obžalovaný uváděl i skutečnosti týkající se přepadávání zlatnictví, kde např. říkal, že za pasem nosil škorpiona a uváděl i skutečnosti, kdy z místa činu odjel vlakem, aby zmátl policii. Svědek zdůraznil, že s obžalovaným nebyl na jedné cele a tyto skutečnosti mu obžalovaný postupně sděloval v rámci vycházek. Svědek rovněž zdůraznil, že se dobrovolně přihlásil, a to s ohledem na skutečnost, že poté, co se někdy okolo konce listopadu nebo začátkem prosince na TV Nova dozvěděl o zproštění obžalovaného a opětovném projednání věci, dospěl k závěru, že skutečnosti, které mu sdělil obžalovaný, je povinen policii sdělit. Svědek vyloučil jakékoliv možné ovlivňování ze strany policie nebo státního zastupitelství, případně slib snížení trestu nebo jinou výhodu.

Po výpovědi svědka, kterou obžalovaný odmítl jako nepravdivou a neustále se ptal svědka, zda na dané skutečnosti má svědky, došlo ke konfrontaci, při které svědek na své výpovědi jednoznačně setrval a obžalovanému do očí sdělil, že soudu uvedl jen skutečnosti, které mu právě sám obžalovaný při vycházkách řekl, přičemž svědek jak v průběhu své výpovědi, tak konfrontace působil před soudem velmi věrohodně a jeho výpověď soud také jako věrohodnou vyhodnotil.

S ohledem na zásadní charakter výpovědi svědka M.R. soud jednak na návrh obhajoby, která navrhovala výslech svědka L.P., jednak s ohledem na objektivnost dokazování, vyslechla svědky, kteří v různých obdobích podle sdělení vězeňské služby byli umístěni společně s obžalovaným M.S. na cele ve vazební věznici. Samotný výběr svědků byl volen s ohledem na jejich dosažitelnost, což znamená, že v čase hlavního líčení byli ve výkonu trestu odněti

svobody. Jinak tento výběr svědků byl zvolen náhodně a procesní strany neměly v tomto směru žádné další návrhy, případně neměly protesty proti výběru svědků.

Svědék R.B. ve své výpovědi (č. l. 2986) uvedl, že z obžalovaných zná M.S., se kterým byl na cele ve vazební věznici po dobu několika dnů, tedy po velmi krátkou dobu, přibližně na přelomu května a června 2012. O trestné činnosti se spolu blíže nebavili a obžalovaný S. akorát uváděl jako důvod vazby nějakou loupež ve zlatnictví a svědkovi žádné listiny k trestné činnosti neukazoval a nesděloval ani žádné podrobnosti. Takové jednání, respektive předkládání písemností vztahujících se k trestné činnosti, ve vazební věznici podle svědka není běžné. Svědek si z pobytu ve vazbě pamatoval i svědka M.R., kterého hodnotil jako přátelskou osobu, se kterou se dalo normálně jednat a svědka L.P., kterého hodnotil jako hodného člověka, který byl stejně jako on prvotrestaný.

Svědék R. M. ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 2986p.v.) uvedl, že z obžalovaných zná jen M.S., se kterým byl týden na společné cele ve vazební věznici, přibližně v červnu roku 2013. O obžalovaném slyšel, že je ve vazbě pro násilný trestný čin, ale bližší podrobnosti trestné činnosti neví. S obžalovaným se o trestné činnosti nebavil a obžalovaný svědkovi nedával číst usnesení, případně jiné listiny týkající se trestné činnosti a obdobné jednání nebylo běžné ani mezi ostatními vazebně stíhanými osobami.

Svědék L.P. ve své výpovědi (č.l. 2988) uvedl, že z obžalovaných zná M.S., se kterým byl počátkem roku 2012 v jedné cele ve vazební věznici, a to přibližně dva měsíce. Ve vazbě byl obžalovaný kvůli přepadení zlatnictví a svědek si již nepamatuje, zda obžalovaný s vyjadřoval k trestné činnosti blíže. Listiny, týkající se trestné činnosti obžalovaného svědek nikdy nečetl, jen si vzpomíná, že obžalovaný svého jednání litoval. Následně se svědek s obžalovaným stýkal a v současné době spolu v jedné cele vykonávají trest odnětí svobody ve Věznici Mírov a ve Věznici Mírov obžalovaný četl své spisy, ale svědek se tomu moc nevěnoval. Obžalovaný S. se svědkovi zmínil o vraždě někdy v roce 2012, kdy přesně svědek neví a byla to reakce na počátek řízení. Obžalovaný S. vždy uváděl, že se žádné vraždy nedopustil, ale bližší okolnosti k trestné činnosti nesděloval, ani se svědkem neprobíral detaily probíhajícího řízení. Svědek věděl o zkoumání obžalovaného na detektoru lži, o čemž mu obžalovaný řekl. Podle svědka obžalovaný po celou dobu, pokud byl v jeho přítomnosti, nikdy neřekl, že by někoho zavraždil, případně neuváděl skutečnosti, které by mohly u nějaké osoby vyvolat dojem, že obžalovaný obdobné jednání spáchal. Pokud se týká svědka M. R., svědek nikdy neslyšel, že by obžalovaný se s ním o trestné činnosti bavil. K samotné trestné činnosti zná skutečnosti jen z televize a to včetně podrobností týkajících se způsobu usmrcení poškozeného, tedy že měl být ubit plynovou pistolí. Pokud se týká svědka M. R., svědek si na něj vzpomíná, hodnotí ho jako osobu, která je těžko popsatelná, věřící, ale sám svědek nemá zkušenosti, že by svědek M.R. lhal a nehodnotí ho negativně. Svědek si rovněž vzpomněl, že obžalovaný S. měl problémy ve vazbě z důvodu tetování (hákový kříž), což vedlo k určitým verbálním poznámkám ze strany Romů při procházkách; k žádnému konfliktu však nedošlo a to ani ve sprchách, kdy v jednom případě byl i svědek M.R. a svědek vyloučil možnost jak fyzického, tak verbálního konfliktu ve sprchách v době, kdy zde byl svědek přítomen.

Důkazně závažná se soudu jeví výpověď **svědka L. R.** (č.l. 2986p.v.). Svědek podle své výpovědi zná z obžalovaných M.S., se kterým byl v jedné cele ve vazební věznici přibližně po dobu týdne nebo deseti dnů, někdy na podzim roku 2012. V době, kdy byl s obžalovaným na cele sám, se obžalovaný svědkovi svěřoval s trestnou činností, hovořil o nějakých odcizených mincích, loupežném přepadení a zavraždění nějakého staršího pána poblíž bydliště obžalovaného, jakoby někde v sousední vesnici. Obžalovaný se vyjadřoval, že tuto vraždu mu nikdo neprokáže a zbraň nebo nějaký jiný předmět, použitý při trestné činnosti, měl posléze pohodit někam na pole. Jednalo se snad o pistoli nebo o kuklu. Obžalovaný svědkovi nedával číst listiny týkající se trestné činnosti, ale z těchto listin svědkovi četl a svědek si pamatuje, že v rámci blíže neurčené trestné činnosti se měl na místě činu najít nějaký odlomený úlomek z použité zbraně. Svědek neví, a v době kdy obžalovaný mu tyto skutečnosti sděloval a ani nevěděl, zda obžalovaný spáchal trestný čin vraždy nebo ne, protože obžalovaní si často vymýšlejí trestnou činnost, ale raději si podal žádost, aby byl umístěn na jinou celu, protože nechtěl být na jedné cele s vrahem. Svědek se dále vyjádřil ke svědkovi M.R., který je jeho bratrancem a byli spolu odsouzeni pro společnou trestnou činnost. Po dobu vazebního řízení se svědek s M.R. nedostal do styku, a to právě s ohledem na společnou trestnou činnost a ani v současné době s ním neudrhuje žádné kontakty a neví o výpovědi M.R. v této trestní věci. Svědek M.R. charakterizoval jako silně věřící osobu, která by pravděpodobně nikoho křivě neobvinila, zvláště, pokud by to mělo výrazné následky.

Obžalovaný M.S. se k trestné činnosti naposledy vyjádřil u hlavního líčení dne 15. 1. 2014 (č. l. 2985p.v.) a uvedl, že neví, jak se svědek M.R. mohl dozvědět o plynové pistoli, kterou měl být zabit poškozený. Sám obžalovaný posléze sdělil, že vlastnil dvě plynové pistole, které měl zaregistrované a následně upřesnil, že se špatně vyjádřil, protože vlastnil jen jednu plynovou pistoli a jeden plynový samopal. Pokud se týká motivace M.R. křivě svědčit, obžalovaný podle svého vyjádření svědkovi nikdy nic špatného neudělal, ani neřekl, ale s ohledem na skutečnost, že svědek R., jak se vyjádřil obžalovaný, je cikán a obžalovaný je pravicově založen, tak to mohl být jeden z důvodů, ale byl to i důvod, že se obžalovaný se svědkem nějak blíže nekamarádil nebo dokonce bratříčkoval. Svědek M.R. také obžalovaného nikdy ve sprše nezachránil, protože v tuto dobu zde bylo více osob a k žádnému konfliktu nedošlo a vše bylo jen na rovině nadávek. Tuto skutečnost pak může dosvědčit i svědek L.P. (svědek L.P. ale tuto skutečnost nedosvědčil, protože uváděl, že nikdy nebyl s obžalovaným ve sprše, kde by došlo byť k verbálnímu konfliktu). Obžalovaný dále zdůraznil, že se o vzetí do vazby spoluobžalovaného Š. dozvěděl asi až 1. 10. 2012 a bylo to až poté, co možná hovořil o trestné činnosti se svědkem M.R., kterému ale nějaké bližší podrobnosti týkající se této trestné činnosti nesděloval. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný se k výpovědi svědka nejprve nevyjádřil a posléze označil tuto výpověď za lživou, soud přistoupil ke konfrontaci mezi svědkem a obžalovaným, přičemž v průběhu konfrontace svědek setrval na své výpovědi a skutečnosti ve výpovědi uvedené obžalovanému sdělil přímo do očí a způsob, jakožto okolnosti výpovědi, vedou soud k závěru o věrohodnosti výpovědi svědka L.R..

Po takto provedeném dokazování Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl dne 15. 1. 2014 pod č. j. 61T 15/2013-3011 o odsouzení obou obžalovaných, kdy trestnou činnost u obou obžalovaných shodně právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku a obžalovaným uložil souhrnné tresty odnětí svobody; obžalovanému S. ve výměře 25 let a obžalovanému Š. ve výměře 21 let se zařazením

do věznice se zvýšenou ostrahou a současně u obou zrušil výroky o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně, sp. zn. 2Tm 6/2012 u S. ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 4Tm 29/2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Tento rozsudek byl z podnětu odvolání obou obžalovaných a státního zástupce zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 3. 2014, sp. zn. 3To 14/2014 podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) trestního řádu a věc byla vrácena soudu I. stupně.

Nalézací soud poté provedl veškeré dokazování dle pokynů vrchního soudu a opětovně konstatoval, případně předložil, veškeré listinné důkazy. Soud nyní ve stručnosti popíše další průběh dokazování.

Svěděk J.F. (č. 1. 3204-3205) ve své opětovné výpovědi uváděl shodné skutečnosti jako v předcházejících výpovědích. Uvedl, že s obžalovaným S. v září 2011 asi komunikovali a je možné, že došlo k telefonickému kontaktu i 22. a 23. 9. 2011, na podrobnosti si však nepamatuje a vesměs volal obžalovaný S., který měl neomezený tarif mobilního telefonu. Pokud se týče pachových stop, svědek si již nepamatuje, kdy mu byly pachové stopy odebrány, ale nechápe jakým způsobem se mohly dostat pachové stopy jeho osoby na kuklu, rukavice a telefon. K dotazu soudu svědek sdělil, že obžalovanému S. předával věci, které měl u sebe v autě a byly ve vlastnictví obžalovaného S.. Jednalo se asi o pracovní složky, CD a nějaké oděvy, které ale sám svědek nenosil. Svědek připustil možnost zapůjčení oděvu obžalovanému, rovněž skutečnost, že na věci, které měl v autě, dal obžalovanému vlastní igelitovou tašku. Na okolnosti předání věci si však svědek nepamatuje.

Svěděk J.M. (č. 1. 3206) uvedl, že pro obžalovaného vylepoval letáky do doby jeho zadržení Policií ČR a pokud se týká doby spáchání trestné činnosti, tak pravděpodobně vylepoval letáky a obžalovanému telefonoval a informoval jej o provedené práci. Pokud se týče vlastní trestní věci, pro kterou byl odsouzen (spoluúčast při přepadení zlatnictví) svědek byl ve zlatnictví, kde následně došlo k přepadení a obžalovanému volal kolik osob se ve zlatnictví nachází a následně dostal částku 5 tis. Kč. Svědek popřel jakoukoliv součinnost nebo znalost trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

Svědčyně I.T. (č. 1. 3206) uvedla, že u zemřelého M.S. byla posmrtná ztuhlost vyvinuta na obličejovém svalstvu, horních i dolních končetinách, v oblasti loketních a kolenních kloubů, ale posmrtná ztuhlost nebyla ještě rozvolněná, takže teoreticky uvažovala o možném úmrtí 4 hodiny zpětně před ohledáním, když posmrtná ztuhlost nebyla ještě rozvolněná, takže neusuzovala o úmrtí poškozeného více než den.

K údajům uváděným svědkyní byl vyslechnut **svědek I.S.**, který uvedl, že v době, kdy našel zemřelého otce, bylo tělo zcela ztuhlé, nohy se nedaly narovnat a svědkyně T. zemřelého jen velmi zběžně prohlédla, bez bližšího ohledání. Podle svědka otec si pravděpodobně po návratu z nemocnice šel lehnout a později na něj pachatelé zazvonili, o čemž svědčí baterka, která byla nalezena na zemi; přitom otec pravděpodobně měl baterku, aby mohl spočítat slepice před zavřením. Slepice šel zavírat před zprávami nebo po zprávách a jelikož byl velmi pořádný, nestalo se, že by slepice nezavřel nebo nedodržel denní režim. Zemřelý chodil ráno slepice

pouštět přibližně v 7 hodin, ale nešel by již s baterkou, protože v tuto dobu bylo světlo. Baterku si bral, když šel slepice zavírat a svědek ještě zdůraznil, že pokud by zemřelý vstal a k trestné činnosti došlo následující den, tak by zemřelý jistě ustlal. Podle svědka k trestné činnosti došlo asi ve čtvrtek večer nebo v noci.

Znalec MUDr. Marek Vítovják ve své výpovědi (č. l. 3206-3207) uvedl, že s ohledem na dobu provedení pitvy 4 dny po nálezů těla se nemůže blíže vyjádřit k době úmrtí poškozeného. Počínající akutní zánět plic také nelze použít při zpřesnění doby úmrtí, protože zánět mohl vzniknout před napadením, případně i po napadení. Zranění, které poškozený utrpěl, bylo způsobeno opakovaným tupým mechanickým násilím a nelze vyloučit, že po utrpění některého z poranění mohla nastoupit přechodná porucha vědomí a znalec není schopen určit jaká byla bolestivost zranění při útoku, případně po probrání z bezvědomí, kdy není schopen ani určit interval případné poruchy vědomí. S ohledem na krevní stopy znalec dovozuje chůzi poškozeného po zranění, kdy však s ohledem na možné částečné bezvědomí mohlo být sníženo vnímání bolestivosti a znalec samotné zranění nebo případnou obavu ze smrti neoznačil jako mučivé útrapy. Podle znalce dobu úmrtí zemřelého nelze určit. Sám poškozený pravděpodobně po zranění mohl žít několik desítek minut a zcela mimořádně i delší dobu, i když znalec se s obdobným případem ve své praxi nesešel. Znalec se dále obecně vyjádřil k posmrtné ztuhlosti, která vzniká od hlavy, postupuje přes šíji ke končetinám a znalec soudu předal tabulku posmrtných změn v rámci časové osy (č. l. 3217), ze které je zřejmé, že úplná ztuhlost nastupuje přibližně 6 – 8 hodin po úmrtí. Soud s ohledem na výpověď I.S. dovozuje, že u zemřelého došlo k úplné posmrtné ztuhlosti. K postupnému rozvolňování úplné ztuhlosti dochází za 1 – 2 dny po úmrtí. V rámci této tabulky proto soud dospěl k závěru, že s ohledem na dobu, kdy poškozený byl objeven synem a s ohledem na ztuhlost těla je možné vyloučit úmrtí poškozeného po době 23. 9. 2011 ve 14:30 hodin (šestihodinová doba posmrtného ztuhnutí). Oproti tomu dobu, kdy mohlo nejdříve dojít k úmrtí obžalovaného, soud stanovil na základě výpovědi svědků a logické úvahy, nikoliv znaleckého vyjádření, neboť tato doba byla od XXXXX ve 14:30 hodin, tedy v době, kdy poškozený jednoznačně žil a v této souvislosti soud poukazuje na odjezd poškozeného z nemocnice dne 22. 9. 2011 v odpoledních hodinách.

Svědék M.Š. (č. l. 3227-3229) uvedl, že si na přesné okolnosti a dobu výkupu zlata v září 2011 nepamatuje, ale poté, co ze strany soudu mu byl předložen výpis z účtu, kde je uveden datum výběru hotovosti v bankomatu a přesná hodina, uvedl, že k výkupu zlata muselo dojít v den, kdy došlo k výběru hotovosti z bankomatu, který byl učiněn dne 24. 9. 2011 v 19:08 hodin a k samotnému výkupu zlata tak nedošlo dne 22. 9. 2011, ale dne 24. 9. 2011 a pokud se týče evidence výkupu zlata (viz č. l. 206), pak tuto evidenci si vedl jeho bratr a k výkupu skutečně došlo v den, kdy vybral peníze z bankomatu. Svědkovi byla opětovně předestřena fotodokumentace odcizeného zlata a svědek opětovně uvedl, že na vykupované šperky si nepamatuje a nemůže ztotožnit, s ohledem na skutečnost, že se jedná o šperky obvyklé, předložené fotografie s případně vykoupnými šperky. Svědek na žádost soudu posléze zajišťoval veškeré doklady týkající se výkupu zlata, přičemž zjistil, že jediným dokladem je vybrání peněz z pokladny dne 20. 9. 2011, a to bratrem k dalšímu nákupu zlatých šperků. Svědek sám uvedl, že v době rozhodné se vykupované šperky nefotografovaly a rovněž nebyl ve všech případech vydán příjmový doklad pro osobu prodávající, takže k danému prodeji neexistují žádné doklady (tato skutečnost byla zjištěna již v přípravném řízení). Svědek byl dále

obsáhle dotazován k výkupu zlata v rámci vyloupení zlatnictví; tato trestná činnost však nemá přímou nebo nepřímou souvislost s nyní projednávanou trestnou činností.

Svědka T. B. (č. l. 3278-3231) uvedl, že si na prodej zlata M. Š. již nevzpomíná, neví od koho zlato získal, případně zda obžalovaný Š. byl s ním u výkupu. Podle svědka se výkup mohl uskutečnit v říjnu 2011, ale zlato prodával v období od srpna do prosince 2011. Svědek si nevzpomíná, zda vykoupil zlato od obžalovaného Š. a pokud zlato prodával bratrům Š., tak doklady o předání finanční částky podepisoval, jen pokud tyto doklady žádal pro zákazníky, jinak žádné doklady nepodepisoval. Po předestření výpovědi z 22. 8. 2013 svědek uvedl, že jeho výpověď je pravdivá a podle svědka byl obžalovaný Š. pravděpodobně u prodeje zlata, které měl svědek od V. a obžalovaný Š. tehdy pro svědka sehnal kontakt na M.Š., protože svědek měl kontakt jen na jeho bratra A.. Podle svědka k prodeji zlata došlo v den, kdy peníze byly vybírány z bankomatu a lze tedy podle soudu jednoznačně dovodit, že k prodeji zlata došlo dne 24. 9. 2011, pokud se jednalo o výkup zlata realizovaný M.Š.. Svědek se posléze vyjadřoval k prodeji zlata, které bylo získáno loupeží ve zlatnictví.

Před koncem dokazování obhajoba zastoupená JUDr. Fišerem navrhovala zajistit kompletní reportáže TV NOVA a TV PRIMA, které by dokladovaly chování M.R. po opuštění jednací síně a jeho reakce na dotazy novinářů, kterýžto důkaz by dle obhajoby mohl dokreslit věrohodnost svědka. Při tomto návrhu obhajoby redaktor České televize navrhl soudu výslech zaměstnanců médií, kteří po výslechu M. R. se snažili se svědkem udělat rozhovor. Soud vyslechl **svědky L.D.**, zaměstnance České televize, **M.J.**, zaměstnankyni TV NOVA, **R.H.**, zaměstnance TV PRIM a **J.Z.**, novinářku, kteří shodně uvedli, že M.R. odmítl odpovídat na dotazy médií, nechtěl, aby byl natáčen nebo focen a svědkové shodně uvedli, že podle jejich názoru v rámci chování svědka R. po výpovědi před soudem nelze činit jakékoliv závěry o věrohodnosti této výpovědi, přičemž běžně někteří svědkové následně komunikují s médií, někteří svědkové komunikaci odmítají.

Soud v rámci závazného pokynu vrchního soudu opětovně buďto konstatoval nebo předložil stranám veškeré listinné důkazy a vyžádal listinné důkazy, které uvedl vrchní soud. Pokud se týká spisu 2Tm 6/2012, tento spis u předcházejícího HL nebyl konstatován, protože v této době probíhalo u krajského soudu jednání ve věci samé a nebylo známo, kdy ve věci bude pravomocně rozhodnuto a proto soud s ohledem na rychlost řízení ve věci rozhodl bez připojení tohoto spisového materiálu. Před ukončením dokazování obhajoba navrhla ve věci vyslechnout svědka P.S., a to k výkonu pracovních povinností D.Š. dne 23. 9. 2011. Navrhovaný důkaz je podle nalézacího soudu nadbytečný, neboť provedené důkazy umožňují rozhodnutí ve věci a soud v této souvislosti poukazuje na platnou judikaturu týkající se provádění důkazů R 10/1993-2, podle které jestliže je zřejmé, jak je nutno ve věci rozhodnout, nelze provádět další důkazy, byť by měly vztah k projednávané věci, neboť by se zbytečně oddalovalo včasné rozhodnutí. Podle soudu se jedná i o důkaz, který nemá vztah k době, kdy s největší pravděpodobností došlo k trestné činnosti.

U hlavního líčení v tomto stádiu trestního řízení pak byly čteny nebo konstatovány **listinné důkazy**, především týkající se svědka M.R., a to odsuzující rozsudek Krajského soudu v Brně, ze kterého je zřejmé, že svědek byl odsouzen k vcelku vysokému

nepodmíněnému trestu pro majetkovou trestnou činnost, a to pro trestný čin podvodu, stejně jako svědek L.R..

Soud dále konstatoval informace ke svědkovi M.R., které shromáždila obhajoba a tyto informace se týkaly především jeho trestné činnosti a insolvenčního řízení. Dále byla konstatována reálnost televizního vysílání, na základě kterého podle vyjádření M.R. se svědek rozhodl ve věci poskytnout výpověď, která by sloužila k objasnění věci a k potrestání vraha (viz CD s vysíláním na TV NOVA).

Dále obhajoba obžalovaného Š. navrhla připojit trestní spis, ve kterém byl M.R. odsouzen, k posouzení věrohodnosti svědka. Tento návrh soud vyhodnotil jako zcela zbytečný, neboť posouzení věrohodnosti svědka je možno na základě informací založených ve spise, tzn. rozhodnutí v jeho trestní věci a rejstříku trestů, přičemž vyhodnocení věrohodnosti osoby je vždy úkolem soudu.

Obhajoba dále žádala předložení, případně vyhotovení, pravděpodobné podobizny muže, kterého viděl svědek K.. Také tento důkazní návrh soud považuje za bezpředmětný, protože sám svědek uvedl, že muže viděl jen na okamžik a nevyloučil, že se mohlo jednat o obžalovaného M.S., případně o zcela jinou osobu. S ohledem na samotný charakter této výpovědi považuje soud důkazní návrh za zcela nadbytečný. Další důkazní návrhy již procesní strany neměly.

V rámci provedených důkazů nalézací soud konstatuje, že ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Samotné důkazy pak soud hodnotil podle § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu a dospěl k závěru, že provedené důkazy prokazují jednání obou obžalovaných tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaní shodně po celou dobu trestního řízení popírají spáchání trestné činnosti a uvádějí, že s trestnou činností nemají nic společného, poškozeného neznají a ve XXXXX nikdy nebyli. Obhajoba v rámci závěrečných návrhů pak poukazuje především na výpovědi svědků J.K., který měl poškozeného vidět živého ještě okolo 22:30 hodin dne 22. 9. 2011 v přítomnosti dvou podezřelých osob, z nichž jeden byl označen jako policista, dále výpověď svědkyně E.V., která v noci dne 22. 9. 2011 viděla světlo v domě poškozeného a okolo 01:00 hodiny dne 23. 9. 2011 pravděpodobně slyšela zvuk, který určila jako bouchnutí dveří rodinného domku a poukazují i na výpověď svědka M. Š. z předcházejících hlavních líčení a především na záznam o výkupu zlata, které se mělo uskutečnit dne 22. 9. 2011, přičemž tyto skutečnosti by měly vyvracet předpoklad obžaloby o spáchání skutků mezi 19 – 20 hodinou dne 22. 9. 2011 ve smyslu analýzy Policie ČR. Obhajoba dále poukazovala na absenci DNA u nalezené kukly a nalezení tolika jednoho kusu kukly a rukavic, ač podle obžaloby měli být pachatelé dva. Dále podle názoru obhajoby pachové stopy J.F., které byly zajištěny na předmětech majících pravděpodobně vztah k trestné činnosti, svědčí o nemožnosti posuzovat pachové stopy v dané věci jako objektivní realitu svědčící o vině či nevině obžalovaných, neboť tyto stopy se reálně jednáním svědka F. na dané předměty nemohly dostat, alespoň tato skutečnost plyne z jeho výpovědi. Obhajoba rovněž spochybnila sejmutí pachových stop z různých předmětů –

klik.koberce, lepicí pásce atd. Obhajoba pak shodně označila výpovědi svědků M. R. a L. R. za nevěrohodné a motivované pravděpodobně ze strany Policie ČR. S ohledem na rozporuplnost důkazní situace, která neumožňuje bez důvodných pochybností učinit závěr o vině obžalovaných proto obhajoba shodně navrhla, aby obžalovaní byli zproštěni od obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu.

Soud při hodnocení důkazů dospívá k zásadnímu závěru, že ve věci existují důkazy svědčící o vině obžalovaných. Jedná se o pachové stopy a soud v tomto směru poukazuje na znalecký posudek a výpověď znalce JUDr. Kloubka, dále výpověď svědka M. R. a L. R.. Nejde tedy o jeden nepřímý důkaz, na základě kterého by v rámci platné judikatury soud nemohl rozhodnout o vině obžalovaných, přičemž takto postupoval v rámci svého prvotního rozhodnutí, kde podle jeho názoru byl k dispozici jen jediný nepřímý důkaz svědčící o vině obžalovaných.

Obhajoba v závěrečných návrzích namítala neustanovení doby spáchání trestné činnosti, přičemž podle obhajoby s ohledem na výpověď znalce a ošetřující lékařky je pravděpodobná doba zavraždění poškozeného ohraničena dnem 23. 9. 2011, pravděpodobně v dopoledních, či odpoledních hodinách a s ohledem na tuto skutečnost obhájce obžalovaného D.Š.v průběhu hlavního líčení navrhoval vrácení věci státnímu zástupci k došetření a prověření veškerých skutečností týkajících se dne 23. 9. 2011. Je zřejmé, že zákonné důvody k vrácení věci státnímu zástupci zcela absentují. Za dobu, kdy se s největší pravděpodobností odehrála trestná činnost, soud považuje časový úsek od 19:09 hodin do 19:55 hodin dne 22. 9. 2011. V této souvislosti poukazuje na zpracovanou analýzu časového sledu událostí v případě vraždy M. S., která jest přílohou spisu a tato doba je ohraničena absencí telekomunikačního provozu u M.S.dne 22. 9. 2011 v 19:09 hodin a voláním ze SIM karty poškozeného zavražděného S. dne 22. 9. 2011 v 19:55 hodin. Podle soudu je tato doba vysoce pravděpodobná, ale samotná pravděpodobnost podle názoru soudu nedosahuje hranice výrazu lidsky dosažitelné jistoty (viz ÚS 64/1998), protože nelze zcela vyloučit možnost pokračování v trestné činnosti prohledáváním domu pachatelí i v následující době, případně vyloučit možnost spáchání útoku v době, která jest ohraničena ve výrokové části tohoto rozsudku, byť podle názoru je tato možnost výrazně nepravděpodobná, ale možnost vyloučení této doby není na hranici výrazu lidsky dosažitelné jistoty. Soud jakožto dobu možného spáchání trestné činnosti stanovil den 22. 9. 2011, čas 18:30 hodin, kdy vycházel z odjezdu poškozeného z nemocnice, pravděpodobné doby příjezdu poškozeného do místa trvalého bydliště, zaparkování vozidla, případně dalších úkonů a dospěl k závěru o možnosti spáchání trestné činnosti právě od tohoto časového okamžiku. Oproti druhému rozhodnutí pak soud tuto dobu ve dni 22. 9. 2011 rozšířil, protože výpovědi M. Š. bylo prokázáno, že pokud došlo k prodeji zlatých šperků M.Š. ze strany D.Š., došlo k tomuto prodeji až dne 24. 9. 2011 a nikoliv dne 22. 9. 2011, což plyne z termínu výběru finančních prostředků přes bankomat, ke kterému došlo dne 24. 9. 2011, přitom svědek M.Š. jednoznačně spojil výběr finančních prostředků právě s platbou za vykoupené zlaté šperky. S ohledem na absenci dalších důkazů k vykoupeným zlatým šperkům by úvahy o původu šperků podle názoru soudu byly toliko nepodloženou hypotézou. Pokud se týče další časové hranice stanovené soudem na den 23. 9. 2011, a to dobou 14:30 hodin, soud zde vycházel především z výpovědi svědka I.S., který popsal stav těla zemřelého v době nálezů, kdy tělo bylo zcela posmrtně ztuhlé. Tato skutečnost není v protikladu s výpovědi svědkyně I.T., která sice v rozporu se svými povinnostmi tělo zemřelého podrobně neobhlédla, ale uvedla

skutečnosti o posmrtné ztuhlosti končetin, takže její odhad pravděpodobné doby úmrtí poškozeného s ohledem na výpověď znalce a tabulku posmrtných změn je zjevně chybný. Je zřejmé, že tělo poškozeného bylo zcela posmrtně ztuhlé, takže smrt musela nastat minimálně 6 hodin před nálezem těla poškozeného. Posmrtná ztuhlost těla však postupně ustupuje podle výpovědi znalce a přiložené tabulky po 1 – 2 dnech od úmrtí, takže pravděpodobná doba úmrtí stanovená analýzou (dne XXXXX od 19:09 do 19:45 hodin) je s posmrtným stavem těla poškozeného zcela konzistentní. Lze tedy uzavřít, tak jak je uvedeno výše, že nejpravděpodobnější dobou útoku na poškozeného je doba od 19:09 do 19:45 hodin dne XXXXX, ale s ohledem na absenci konkrétních přímých důkazů nelze hypoteticky vyloučit jiné možnosti a proto soud dobu možného spáchání trestné činnosti vymezil širším časovým rámcem.

Soud se bude nyní zabývat dalšími námitkami obhajoby. Nález pachu svědka F. na telefonu, kukle a rukavicích považuje soud za skutečnost, která zobrazuje realitu, tedy existenci pachové stopy svědka F. na daných předmětech. Obhajoba uvádí nemožnost reálného kontaktu poškozeného s těmito předměty a poukazuje zde na výpověď svědka. Soud konstatuje, že výpověď svědka vztahující se k těmto předmětům se soudu nejeví jako nevěrohodná, ale samotná výpověď skutečnost přímého styku poškozeného s danými předměty jednoznačně nevyvrací, a to i s ohledem na určitý nadstandardní vztah mezi obžalovaným M.S. svědkem F., neboť svědek obžalovaného vozil, obžalovaný mu ukazoval svou plynovou pistoli apod. Nelze rovněž vyloučit možnost přenosu pachu, protože svědek předával poškozenému věci, které vozil v automobilu a při předání, případně dalších příležitostech zde jistě zanechal svůj pach a svědek nevyloučil možnost předání tašky poškozenému s těmito věcmi, takže případné věci uložené do této tašky mohly převzít pach z této tašky, což znamená pach svědka F.. Úvahy o absurditě nálezu jedné kukly a jednoho páru rukavic při obžalobě na dva pachatele jsou podle názoru soudu zcela nedůvodné, protože jak je patrné z telefonátů z telefonu poškozeného, pachatelé se zjevně snažili zavést policii na klamnou stopu, viz telefonáty do Slovenské republiky a možnost zanechání kukly a zimních rukavic na místě, kde mohou být nalezeny, pravděpodobně měly opět zmást Policii ČR, když samotní pachatelé, pokud byli maskováni, kukly a rukavice, které využili při páchání trestné činnosti buď zlikvidovali a nebo je zahodili či ukryli na místech, kde jejich odhalení bylo nemožné, případně výrazně ztížené. V této souvislosti soud poukazuje na absenci nálezu pravděpodobně plynové pistole, která byla použita při útoku na poškozeného a na podpurný důkaz, či spíše toliko zjištění, že obžalovaný M.S. obdobnou věc (nikoliv shodnou plynovou pistoli) používal při spáchání další trestné činnosti, jak plyne ze spisu 2Tm 6/2012 Krajského soudu v Brně. Sejmutí pachových stop z předmětů po delší době nebo případně po omytí rozhodně není pochybné jak tvrdí obhajoba a soud zde poukazuje na výpověď znalce a odbornou literaturu, námitky týkající se lepící pásky jsou rovněž nerelevantní, protože v rámci rozdělení úloh při páchání trestné činnosti je logické zanechání pachových stop na tomto předmětu jen jedním z pachatelů. Výpověď svědka K. soud nehodnotí za apriori nevěrohodnou, na straně druhé jsou v této výpovědi skutečnosti, které věrohodnost této výpovědi poněkud zužují. Svědek jednak hovoří o skutečnostech, které nepotvrzuje nikdo z dalších svědků, případně ani skutečnosti zjištěné v průběhu trestné činnosti a v této souvislosti soud poukazuje na zjištěné pachové stopy v automobilu, který v době rozhodné používal obžalovaný D. Š. a který není možné podřadit pod vozidlo popsané svědkem. Námitky obhajoby na dlouhodobost přetrvávání takové pachové stopy ve vozidle, a to především z důvodu manipulace s daným vozidlem, soud vyhodnocuje za zcela irelevantní a

poukazuje zde jednak na výpověď znalce JUDr. Kloubka a dále na odbornou literaturu, kdy se především jedná o monografii znalce sepsanou společně s profesorem Strausem k pachovým stopám (publikace s názvem Kriminálnístopologie). Samotný popis situace ze strany svědka K., např. obraty „romský švihák“ a jeho přesný popis za situace, kdy tuto osobu měl vidět velmi krátký časový úsek v pozdních večerních hodinách, tedy ve tmě, za sklem automobilu, což znamená za velmi ztížených pozorovacích podmínek, spíše evokují umělecký přístup ke skutečnosti, než faktografický popis a výrazně snižují věrohodnost dané výpovědi, takže z těchto důvodů soud nepovažuje výpověď svědka za skutečnost, která může zúžit dobu spáchání trestné činnosti. Obdobně hodnotí soud výpověď svědkyně V., kdy svědkyně uvedla nejprve jiný datum doby, kdy pozorovala světlo v rodinném domku, okolnosti osvětlení místnosti v rodinném domku pak mohou souviset s odcizováním předmětů, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku pachatelé trestného činu, případně soud bere za reálnou možnost, a to s ohledem na časový odstup od doby spáchání trestné činnosti do doby výpovědi svědkyně, určité zmýlení svědkyně týkající se doby, kdy došlo k popisovaným skutečnostem. Lze obecně uvést, že provedenými důkazy nebylo jednoznačně zjištěno, jakým způsobem se pachatelé do rodinného domu zemřelého dostali, zda to bylo za pomoci násilí nebo bez použití násilí, případně se svolením poškozeného. Rovněž není prokázáno, jaký byl přesný průběh trestné činnosti, ale lze však konstatovat, že zjištěné pachové stopy v rodinném domku, které znalec jednoznačně označuje za hodnověrné a získané v souladu se závazným pokynem policejního ředitele z roku 2009 (pokyn policejního ředitele s ohledem na rozhodnutí vrchního soudu nalézací soud připojil ke spisovému materiálu) svědčí, že trestné činnosti se dopustili oba obžalovaní a oba obžalovaní použili násilí proti poškozenému, a to s ohledem na umístění pachových stop na těle poškozeného. Jaký byl podíl jednotlivých obžalovaných na samotné trestné činnosti, však důkazně zjištěno není.

Pokud se týče části důkazů, kdy v rámci dokazování výsledkem mnoha svědků byly zjišťovány skutečnosti týkající se obžalovaných od přátel, či známých obžalovaných, jejich spolupracovníků, případně osob, které se v době rozhodné, resp. po době rozhodné možná dostaly do kontaktu s obžalovanými, viz svědek J.Ř., lze konstatovat, že část těchto výpovědí buď nemá přímý vztah ke skutečnostem, které jsou důležité pro trestné činnosti, případně tyto skutečnosti nelze jednoznačně vykládat ve prospěch nebo neprospěch obžalovaných. Pokud M.S. podle některých svědků vykazoval určité znaky agresivního jednání, případně někdy uvedl, že někoho zabil, tak tyto skutečnosti podle soudu nemohou jednoznačně svědčit v jeho neprospěch, maximálně se jedná o podpůrné skutečnosti, protože tyto skutečnosti spíše svědčí o vychloubačné povaze obžalovaného, jeho snaze zaujmout okolí a vybudovat si zde dominantní pozici. Obdobné důkazy by mohly být použity k různým úvahám, které však bez konkrétního důkazního vztahu k trestné činnosti by byly jen nepodložené hypotézy a soud by se zde pohyboval mimo ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Soud se proto nebude zabývat dovozováním dostatku nebo nedostatku finančních prostředků, vytržených stránek z map nebo chováním obžalovaného před nebo po trestné činnosti, protože tyto úvahy v tomto směru sice mohou být pravdivé, ale nejsou jednoznačně prokazatelné.

Za zásadní důkaz ve věci soud považuje pachové stopy zajištěné v rodinném domě poškozeného. Opětovně zde poukazuje, že u obžalovaného M.S. byla zjištěna shoda mezi pachovou stopou, kterou poskytl a byla uložena v pachové konzervě a pachovými stopami, které byly sejmuty z textilního trika poškozeného, spodní části nohavic tepláků poškozeného,

z kliky okna v pokoji, z kliky vstupních dveří - vnitřní strana, dále vnější strana, z vlasů poškozeného M.S., z koberce, ze vstupních dveří domu, ze šperkovnice, z podložky a opětovně z textilního trika poškozeného. U D.Š. pak byla shledána stopa s pachem, který poskytl a byl uložen v pachové konzervě a s pachovými stopami, které byly sejmuty z lepící pásky, kterou byl poškozený svázan, ze spodní části nohavic tepláků, z peněženky, z kliky okna v pokoji, z kliky vstupních dveří – vnitřní a vnější strana, z vlasů poškozeného, z koberce ze vstupních dveří domu a šperkovnice. Soud v tomto směru poukazuje pak především na výpověď znalce, a tato skutečnost je již výše uvedena, potvrdil řádný postup při odběru pachových stop v rodinném domě a především, pokud se týče pachové stopy zjištěné z vlasů poškozeného, v tomto směru s vysokou mírou pravděpodobnosti vylučuje pachový přenos, případně přenosový pach a s ohledem na výrazné krvácení pak dovozuje vztah vzniku pachové stopy z automobilu užívaným D.Š. právě ke krvi poškozeného. Pokud se týče pachových stop zajištěných na jiných předmětech, postup zde nebyl v souladu se závazným pokynem policejního ředitele a proto zjištěné pachové stopy jsou v rámci důkazního řízení irelevantní. V tomto směru soud opětovně poukazuje na výpověď znalce a k pachovým stopám lze rovněž poukázat na velmi podrobnou analýzu zpracovanou orgány činnými v přípravném řízení, která je založena ve spise a která zpřehledňuje zajištěné pachové stopy.

Jen na základě zjištěných pachových stop, přes jejich četnost a vysokou míru pravděpodobnosti, by ale jen z tohoto důkazu prokázanosti spáchání trestné činnosti obžalovanými, by soud nerozhodl odsuzujícím rozsudkem. V rámci dokazování v dalším stádiu trestního řízení však výsledky svědků, a to M.R. a L.R., byly zjištěny skutečnosti, které jednoznačně ve spojení se zjištěnými pachovými stopami usvědčují obžalované ze spáchání trestné činnosti. Svědek M.R. se orgánům činným v trestním řízení sám přihlásil prostřednictvím svého obhájce a postup orgánů činných v trestním řízení (resp. úřední záznam o jeho výpovědi, který je ale procesně nepoužitelný) v žádném případě není v rozporu s trestním řádem nebo v rozporu se zásadou fér procesu. Svědek u hlavního líčení velmi věrohodně popsal své důvody pro podání výpovědi a uvedl skutečnosti, které mu obžalovaný v rámci postupného svěřování sdělil. Tyto skutečnosti jsou pak takového rázu, že se je podle názoru soudu svědek mohl dozvědět jen od pachatele trestného činu. Doba zjištění těchto skutečností uváděných svědkem pak v žádném případě neznevěrohodňuje jeho výpověď. Obhajoba zde poukazuje na uvádění vazby komplice S., která má údajně zcela znevěrohodnit výpověď svědka. Soud při výpovědi si byl vědom důležitosti časových návazností jednotlivých skutečností, včetně vzetí do vazby obžalovaného D.Š.. Na tyto skutečnosti se zaměřil a svědek M.R. uvedl, že o komplici tzv. tipaři, se kterým spáchal trestný čin vraždy obžalovaný S., začal hovořit až někdy na podzim roku 2012, pravděpodobně po konci září 2012; přitom D. Š. byl vzat do vazby 29. 9. 2012, takže výpověď svědka R. je v souladu s reálnými fakty. Zásadní úvahou o hodnověrnosti, či nehodnověrnosti výpovědi svědka je úvaha – z jakých důvodů se svědek k výpovědi odhodlal a zda svědek ze své výpovědi mohl mít nějaký prospěch. Důvody uváděné svědkem soud spatřuje za hodnověrné. Svědek skutečně reálně po přerušení trestu se mohl v televizi dozvědět o případu obžalovaných a s ohledem na charakter trestné činnosti a bestialnosti pak prostřednictvím svého obhájce kontaktoval orgány činné v trestním řízení a o skutečnostech, které mu uvedl obžalovaný S., hovořil v rámci své svědecké výpovědi. Svědek v žádném případě svou výpovědí nemůže získat žádnou výhodu nebo protislužbu od vězeňské služby, Policie ČR nebo státního zastupitelství. Naopak svědek se svou výpovědí reálně vystavuje nebezpečí možného agresivního jednání ze strany spoluvězňů v době výkonu zbytku trestu odnětí svobody, když vztah vězňů k tzv. „bonzáctví“ je všeobecně znám a soud tuto

skutečnost považuje za axiom. Je tedy zcela pochopitelné, že svědek o skutečnostech, které se dozvěděl od obžalovaného S. nechtěl z těchto důvodů dříve hovořit, doufal, že obžalovaný a jeho komplic budou odsouzeni i bez tohoto důkazu a teprve po zjištění zproštění se odhodlal k této výpovědi. Soud si je vědom faktu, že svědek M.R., jakož i svědek L.R., jsou osobami, které mají sklony k páčání trestné činnosti, které se dopouštějí trestné činnosti a jsou pro závažnou trestnou činnost odsouzeny, což obecně snižuje věrohodnost případných výpovědí. Na straně druhé právě skutečnost, že se jedná o osoby se sklony k trestné činnosti, zvyšuje hodnověrnost těchto výpovědí, protože oba svědci jsou si velmi dobře vědomi jak obdobné výpovědi může posuzovat komunita osob páčající trestnou činnost, případně komunita osob ve výkonu trestu odnětí svobody. Tyto skutečnosti, věrohodnost výpovědi obou svědků při hlavním líčení, věrohodnost obou svědků při konfrontaci, pak podle soudu jednoznačně umožňují učinit jen jediný závěr, a to závěr, že tyto výpovědi jsou pravdivé a obžalovaný S. oběma svědkům sdělil skutečnosti tak, jak svědkové ve svých výpovědích uvedli. V tomto směru soud i poukazuje na skutečnost, že výpovědi obou svědků nejsou totožné, kdy totožnost výpovědí by pro soud byla velmi podezřelá; výpovědi také nejsou příliš podrobné nebo popisné, což by byla také skutečnost spíše podezřelá. Lze uvést, že skutečnosti, které obžalovaný S. sdělil M.R. prokazují, že to byl právě obžalovaný, který spáchal ve výrokové části uvedenou trestnou činnost a spáchal ji právě s obžalovaným D.Š., kterého sice nejmenuje, ale skutečnosti, které uvádí, tedy že se jedná o tipaře, že se jedná o osobu, která od určitého data byla ve vazbě, že se jedná o spolupachatele, svědčí jednoznačně o tom, že je to právě obžalovaný D.Š.. Důvody, proč M. S. skutečnosti M.R. uváděl, pak jsou logické a soud zde poukazuje na rozpor mezi jednotlivými tvrzeními obžalovaného S. týkající se popisu okolností seznámení s M.R. i popisu doby, po kterou se ve vazební věznici stýkali. Svědek L.R. pak sice velmi stručně, s ohledem na odlišný vztah s obžalovaným, hovoří o obžalovaném jako o osobě, která se označovala za vraha a jehož trestná činnost nebude prokázána. Tyto skutečnosti jsou opět v logickém souladu s činností obžalovaného M.S. ve vazbě a svědčí o spáchání trestné činnosti uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku obžalovaným M.S. a potažmo i D.Š.. Pokud obhajoba poukazuje, že ostatní spoluvězni neuvádějí, že by obžalovaný S. hovořil o své trestné činnosti ve XXXXX a označoval se za vraha, pak soud jednak poukazuje na skutečnost, že obžalovaný tyto skutečnosti pravděpodobně neuváděl na setkání, ale vždy za určitých okolností (určitá vděčnost z důvodu pomoci M.R. obžalovanému S. a okolnosti sdělení, tedy absence dalších osob při tomto sdělení). U svědka P. pak nelze pominout i možný reálný strach svědka za situace, kdy s obžalovaným vykonával nejenom vazbu, ale nyní vykonává i trest odnětí svobody na stejné cele.

Důkazní situaci lze tedy shrnout následujícími závěry:

Žádný z důkazů neprokazuje, že by obžalovaní M.S. a D.Š. nemohli spáchat trestnou činnost; naopak výše uvedené nepřímé důkazy, a to především zjištěné pachové stopy, znalecký posudek týkající se pachových stop a především výpověď znalce JUDr. Kloubka k pachovým stopám zajištěných z vlasů poškozeného a sedadla automobilu používaného D.Š., dále výpovědi svědků M.R. a L.R. umožňují učinit jen jediný logický závěr, a to závěr, že oba obžalovaní zavraždili poškozeného M.S., a to jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Lze konstatovat, že nepřímé důkazy svědčící o vině obžalovaných na sebe logicky navazují a tvoří uzavřený důkazní kruh neumožňující podle názoru soudu jiné vývody, než závěr o spáchání trestné činnosti oběma obžalovanými (viz např. rozhodnutí R 38/1970).

Obžalovaní M.S. a D.Š. svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, naplnili po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když společně jiného usmrtili zvláště surovým způsobem (soud zde poukazuje na znalecký posudek z oboru zdravotnictví a zjištěné zranění u poškozeného) a takto jednali v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, když tato skutečnost je zjevná odcizením částky ve výši 3.000 Kč a zlatých šperků v hodnotě nejméně 4.100 Kč (v této souvislosti soud poukazuje na znalecký posudek z oboru ekonomiky od znalce Mgr. Jaroslava Juráka). Nalézací soud se s ohledem na rozhodnutí vrchního soudu také zabýval otázkou, zda obžalovaní svým jednáním úmyslně usmrtili poškozeného trýznivým způsobem. V této souvislosti lze poukázat na výpověď znalce MUDr. Marka Vítovjána, podle kterého poškozený pravděpodobně nezažíval mučivé útrapy, ale s ohledem na samotné zranění, kdy útok byl směřován do oblasti hlavy, mohlo toto zranění vést ke sníženému vnímání bolestivosti. Soud proto v rámci zásady *in dubio pro reo* jednání obžalovaných jako jednání, které by bylo spojeno s trýznivým způsobem, právně nekvalifikoval.

S ohledem na prokázanou trestnou činnost obou obžalovaných, kteří se po předchozí domluvě dopustili trestné činnosti uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku, je zjevné, že oba obžalovaní spáchali trestnou činnost v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy s ohledem na způsob napadení poškozeného, které svědčí o jednoznačném záměru obžalovaných, chtěli svým jednáním jiného usmrtit v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch.

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně v obžalobě a následně i v závěrečném návrhu žádal, aby trestná činnost obou obžalovaných byla právně kvalifikována i také jako přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když společně neoprávněně vnikli do obydlí jiného a neoprávněně tam setrvali a tohoto jednání se dopustili v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vraždy.

Nalézací soud sice nepochybuje o vniknutí obžalovaných do obydlí jiného i když zde není vyloučena možnost pozvání ze strany poškozeného, tedy absence neoprávněného vniknutí, ale tuto trestnou činnost při právní kvalifikaci vypustil v rámci zásad faktické konzumpce, která se řídí zásadou *de minimis non curat praetor*. V teorii se rozlišuje faktická konzumpce vylučující jednočinný souběh trestných činů, případně vylučující vícečinný souběh trestných činů. V daném případě by se tak jednalo o vyloučení jednočinného souběhu trestných činů. Vyloučení jednočinného souběhu v případě faktické konzumpce připadá v úvahu jen tehdy, jestliže jeden trestný čin je prostředkem nebo vedlejším produktem relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem. Judikatura zde uvádí (viz 5TZ 47/76) v rámci příkladu, že pokud přichází v úvahu souběh dvou trestných činů proti majetku, je předpokladem použití tzv. faktické konzumpce zjištění výše škody, která byla způsobena jednáním, jež bylo prostředkem ke spáchání jiného trestného činu. Souběh je pak vyloučen jen tehdy, je-li tato škoda relativně malého významu ve srovnání se škodou, která byla způsobena základním trestným činem. Soud v analogii k této judikatuře dospívá k závěru, že trestný čin vraždy, zvláště pokud je právně kvalifikován v nejpřísnější trestní kvalifikaci, která umožňuje uložit

výjimečný trest, je ve srovnání s trestným činem porušování domovní svobody ve zcela odlišném významu a vztah těchto dvou trestných činů je nepoměrný, takže v tomto případě soud dovozuje nutnost použití tzv. faktické konzumpce v rámci zásady posuzování jakýchkoliv skutečností vždy ve prospěch pachatele trestné činnosti. Obecně nalézací soud k problematice tzv. faktické konzumpce dospívá k závěru, že obvykle by soud tento institut měl použít, pokud by trestný čin relativně malého významu ve srovnání se základním trestným činem byl kvalifikován jako přečin a základní trestný čin byl kvalifikován jako zvláště závažný zločin, a to zvláště za situace, kdy za tento zvláště závažný zločin je možnost uložení výjimečného trestu odnětí svobody. V této souvislosti soud poukazuje na obecnou škodlivost vztahující se k přečinům, zločinům a zvláště závažným zločinům, přičemž je zřejmé, že rozdělení trestných činů do těchto kategorií ve smyslu § 14 trestního zákoníku a stanovení trestních sazeb u jednotlivých trestných činů je mimo jiné ovlivněno právě typovou škodlivostí těchto trestných činů, takže vztah přečinů ke zvláště závažným trestným činům je vztahem relativně malé škodlivosti u jednoho trestného činu – přečinu ve srovnání s vysokou škodlivostí u zvláště závažných trestných činů. Při obecných úvahách o faktické konzumpci soud oproti literatuře dospívá k závěru, že úvahy by měly vycházet i z trestních sazeb a pokud v rámci trestních sazeb je zde zjevný nepoměr, případně umožnění mnohonásobku výše trestu uloženého za zásadní trestný čin oproti trestnému činu, který je prostředkem nebo vedlejším produktem samotné trestné činnosti, pak by soud měl v daných případech uplatňovat tzv. faktickou konzumpci. V této souvislosti soud poukazuje na obdobné judikатурní rozhodnutí č. j. 3Tdo 58/2010, případně rozhodnutí 3Tdo 391/2011, při posouzení a contrario, kdy z tohoto rozhodnutí jest patrné, v jakých případech jde uplatnit tzv. faktickou konzumpci a v jakých případech tento institut uplatnit nelze. Lze tedy závěrem uvést, že soud dospěl k závěru, že zcela nepochybně základním trestným činem v dané trestné činnosti je trestný čin vraždy a další trestná činnost obžalovaných, která by mohla být právně kvalifikována jako přečin porušování domovní svobody, je při srovnání s tímto základním trestným činem ve výrazně nižším významu a proto soud v dané věci reálně aplikovat institut tzv. faktické konzumpce a trestnou činnost kvalifikoval jen jako trestný čin vraždy, tak jak je uvedeno výše.

Za druhé v rámci právní literatury, a to především velkého komentáře z nakladatelství Beck, k trestnému činu vraždy je zřejmé, že komentáře nezmiňují možnost jednočinného souběhu trestného činu vraždy a trestného činu porušování domovní svobody (na straně druhé tuto možnost ani nevylučují). S ohledem na tyto dvě skutečnosti proto nalézací soud právní kvalifikaci trestného činu porušování domovní svobody vypustil. Trestná činnost obou obžalovaných je společensky škodlivá ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku; přitom samotná společenská škodlivost a nebezpečnost tohoto typového jednání soud považuje za nejškodlivější, případně jednu z nejškodlivějších trestných činností s ohledem na motivaci trestné činnosti, způsob provedení trestné činnosti a fatální následek.

Při stanovení trestu obžalovaným soud postupoval ve smyslu § 37 trestního zákoníku, tedy principu zákonnosti trestání, § 38 trestního zákoníku a především § 39 trestního zákoníku. Obecně lze konstatovat, že druh a intenzita trestu se u obžalovaného stanovuje tak, aby odpovídal všem zvláštnostem případu, a to v rámci zásady individualizace (adekvátnosti) trestu. Při stanovení druhu a výměry trestu soud zvažuje vždy povahu a závažnost páchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, dosavadní způsob života pachatele, možnost jeho nápravy, okolnosti polehčující a přitěžující; přitom neopomenutelným kritériem,

tedy kritériem zásadním, je právě povaha a závažnost spáchaného trestného činu. Lze obecně uvést, že trestná činnost, pro kterou jsou obžalovaní odsuzováni, s ohledem na bestiální zbavení života ze zjištěných nicotných důvodů, je nejzávažnější, případně patří k nejzávažnějším trestným činnostem. Obdobné, typově shodné, zvláště závažné zločiny vraždy, kdy pachatele po rozmyslu, z důvodu chtivosti po majetkovém obohacení, surovým až bestiálním způsobem způsobí ztrátu života, by podle názoru soudu bez zásadních polehčujících okolností měl být ukládán vždy výjimečný trest. Při úvahách o trestu v daném případě soud u obžalovaných zohlednil polehčující a přitěžující okolnosti. Jakožto okolnost polehčující soud u obou obžalovaných spatřuje bezúhonnost před spácháním trestné činnosti, resp. absenci předcházejících odsouzení, případně přestupkových sankcí (viz rejstříky trestů obžalovaných a zprávy o pověsti). Na straně druhé, jakožto okolnost přitěžující, soud vyhodnocuje spáchání trestného činu vůči osobě vysokého věku (§ 42 písm. h) trestního zákoníku), když ostatní okolnosti trestné činnosti jsou již zahrnuty do právní kvalifikace trestné činnosti obžalovaných. Soud při úvahách o trestu, jak je již zmíněno výše, zohlednil vcelku nízký věk obou obžalovaných, který umožňuje určitou změnu jejich osobnosti a s ohledem na absenci recidivního chování obou obžalovaných umožňuje i lepší prognózu resocializace obžalovaných po výkonu trestu odnětí svobody (soud v tomto směru poukazuje na odbornou literaturu a znalecký posudek).

U obžalovaného M.S. pak výši trestu výrazně ovlivnilo předcházející odsouzení ze dne 6. 9. 2012 Krajským soudem v Brně, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 4Tmo 29/2012 ze dne 3. 12. 2012, v rámci kterého mu byl za zločin loupeže uložen trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a trestem propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty.

Obžalovaný D.Š. byl rovněž stejnými rozhodnutími odsouzen pro trestný čin podílnictví k podmíněnému trestu odnětí svobody a k trestu propadnutí věci, přitom na podmíněný trest odnětí svobody se vztahuje amnestie prezidenta republiky z 1. 1. 2013, která se však nevztahuje na trest propadnutí věci. Obdobné úvahy lze dovozovat i z rozhodnutí R 15/1974 ar 35/1987.

Soud oběma obžalovaným uložil výjimečný trest ve smyslu § 54 trestního zákoníku, přičemž ve smyslu § 54 odst. 2 trestního zákoníku s ohledem na výše uvedené dovozuje velmi vysokou závažnost zvláště závažného zločinu – trestného činu vraždy, který oba obžalovaní spáchali. V dané věci tak byla splněna jedna z alternativně stanovených podmínek pro uložení výjimečného trestu, když soud u ani jednoho z obžalovaných nedovodil obzvláště tížnou možnost nápravy. Velmi vysokou závažnost spáchaného trestného činu soud usoudil ze souhrnu všech objektivních okolností, a to zejména z významu konkrétního dotčeného zájmu chráněného trestním zákonem, ze způsobu provedení trestné činnosti obžalovanými a z jeho fatálního následku, z okolností spáchání trestného činu, z pohnutek obžalovaných, kdy majetková pohnutka je dle soudu při spáchání trestného činu vraždy vždy nutně podřaditelná pod zavrženíhodnou pohnutkou. Při úvahách o trestu nelze pominout ani chování obou obžalovaných po spáchání trestné činnosti, kdy obžalovaní se rafinovaně snažili vyhnout trestní odpovědnosti a v průběhu celého trestního řízení neprojevili jakoukoliv lítost nad následky spáchaného trestného činu a nedošlo u obžalovaných k žádné sebereflexi, která by mohla příznivě působit v rámci resocializačního působení uloženého trestu.

S ohledem na výše uvedené proto oběma obžalovaným nalézací soud uložil souhrnný trest, a to obžalovanému D.Š. ve výměře 21 let odnětí svobody, což znamená při dolní hranici výjimečného trestu, kterým se ve smyslu § 54 odst. 1 trestního zákoníku rozumí jednak trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Obžalovanému M.S. pak byl uložen trest odnětí svobody v trvání 25 let odnětí svobody, tedy na hranici poloviny výjimečného trestu odnětí svobody. Podle názoru soudu takto uložené tresty odnětí svobody odpovídají všem okolnostem spáchané trestné činnosti a osobám obžalovaných. Oba obžalovaní byli pak pro výkon trestu odnětí svobody v souladu se zákonem zařazeni do věznice se zvýšenou ostrahou, když byli odsouzeni k výjimečnému trestu odnětí svobody. Z důvodu uložení souhrnného trestu odnětí svobody byl pak u obou obžalovaných zrušen výrok o trestu, a to u M.S. z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2012 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 12. 2012, u obžalovaného D.Š. toliko výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 9. 2012, sp. zn. 2Tm 6/2012, protože u tohoto obžalovaného již vrchní soud ve věci s ohledem na nabytí právní moci rozsudku Krajského soudu v Brně nerozhodoval.

K adheznímu řízení se řádně připojili se svými nároky poškození Všeobecná zdravotní pojišťovna, M.S., I.S. a A.S.. Své nároky rovněž řádně vyčíslili a doložili, jakým způsobem tyto nároky vznikly, případně odkázali na konkrétní ustanovení občanského zákoníku. V průběhu dokazování bylo prokázáno, že finanční náklady poškozených, které jsou poškozenými vyčísleny, vznikly v přímé příčinné souvislosti s trestnou činností obžalovaných. Poškozené fyzické osoby dále v souladu s občanským zákoníkem platným do 31. 12. 2013 žádaly paušální náhradu ve výši 240.000 Kč. Soud dospěl k závěru, že nároky poškozených jsou zákonné a důvodné, proto obžalované zavázal poškozeným uhradit škody tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

POUČENÍ : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.
O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 10. dubna 2014

JUDr. Radomír Koudela, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Heliová